

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 79 ■ ЈАНУАР 2022. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Нови крак гондоле до Чиготе

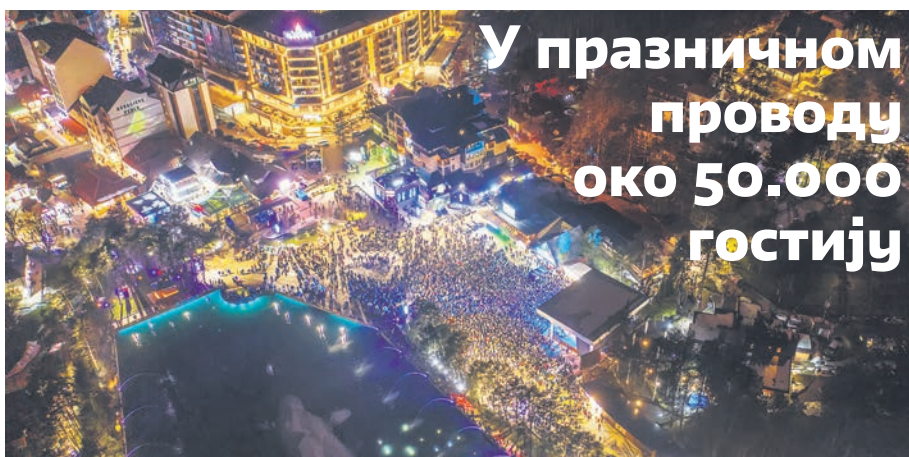

ВЕЛИКИ ЛЉУДИ МАЛЕ СРБИЈЕ:
ДОЦЕНТ ДР ДЕЈАН ПИЛЧЕВИЋ

**Добра земља
добрих људи**

ИЗУЗЕТАН ПОЧЕТАК ГОДИНЕ НА ЗЛАТНОЈ ПЛАНИНИ

**У празничном
проводу
око 50.000
гостију**

МИЛАН СТАМАТОВИЋ, ПРВИ ЧОВЕК ЧАЈЕТИНЕ

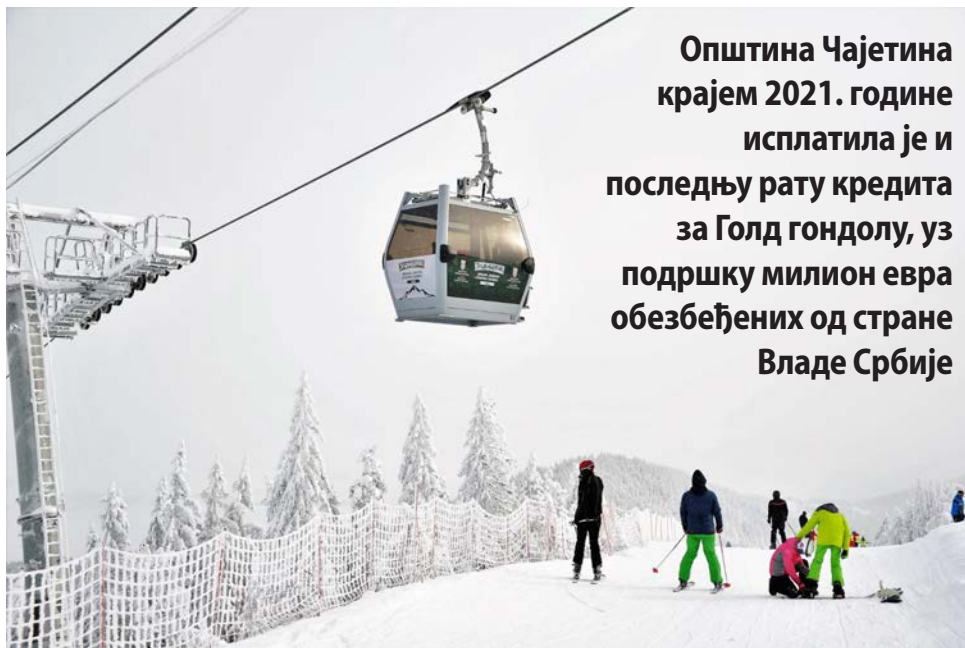
Голд гондола злата вреди

У недавном разговору за „Златиборске вести“ председник Чајетине посебно се осврнуо на успешан биланс највеће и најчешће оспораване инвестиције у прошлој години

Верујући у оно што радимо, успели смо да реализујемо раније замисли наших предака. Није нама најједном пало на памет да радимо гондолу. Још је наш песник Љубивоје Ршумовић као мали нацртао, како је назвао, лакомицу, нешто налик гондולי што би га превезло од куће до школе, да би што лакше савладао брдско-планински терен. Данас, уз напредак технике и технологија, а са потпором идеја наших предака, имамо на Златибору најдужу гондолу на свету.

У песимистичним прогнозама, где су нас сви оспоравали и говорили да ћемо изградњом гондоло задужити чак и унуке, да ћемо довести Општину у финансијске проблеме, ми смо веровали и знали смо да је гондола један од најважнијих пројеката у последњих стотинак година на територији општине Чајетина. Позитивна искуства из Европе и савремених европских земаља које већ имају жичаре и слична превозна средства, служила су нам као примери добре праксе. Имајући средстава у буџету,

Општина Чајетина крајем 2021. године исплатила је и последњу рату кредита за Голд гондолу, уз подршку милион евра обезбеђених од стране Владе Србије

Голд гондолу, уз подршку милион евра обезбеђених од стране Владе Србије. Најамбициознија туристичка атракција Златибора ће у будућности доносити приход који ће допринети додатним улагањима у туристички развој ове планине.

После нешто више од годину дана од званичног пуштања у

наравно грађани који су учествовали у нашим мобама. Само током јануара ове године продато је више од 30 хиљада карата, што показује да интересовање за гондолу и даље расте.

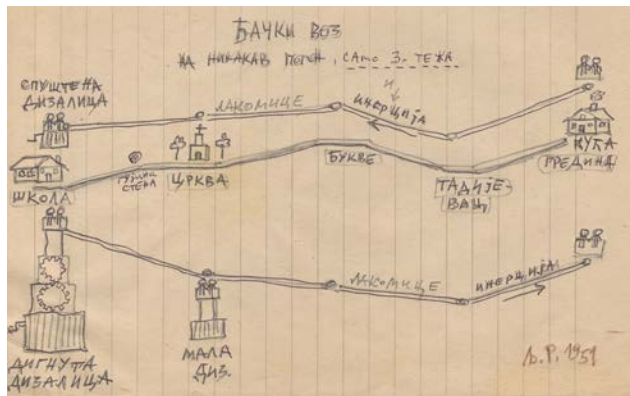
Видевши да се на врху Торника стварају гужве, да капацитети стаза не могу да подрже толики број заинтересованих скијаша,

Бањи и Мокрој Гори. То је још раније била идеја да заједно радимо са општином Прибој, али и са Мокром Гором и Кустурицом. Можемо на овај начин да умрежимо Прибој и Мокру Гору, где би Златибор био база. То би свакако побољшало туристичку понуду и Прибојске Бање и Златара и Мокре Горе. То би била добра

”

Видевши да се на врху Торника стварају гужве, да капацитети стаза не могу да подрже толики број заинтересованих скијаша, дошли смо на идеју да урадимо још један крак гондоло и то од средње станице до врха Чиготе, па се надамо да ћемо можда до краја године расписати тендер за набавку опреме за нови крак

”

Наш песник Љубивоје Ршумовић, као ученик, 1951. године, нацртао је лакомицу, нешто налик гондולי што би га превезло од куће до школе, како би што лакше савладао брдско-планински терен

уз подршку инвеститора, успели смо. Наша студија оправданости, настала на основу тадашњих показатеља, оспорена је на републичком нивоу уз образложење да та инвестиција није исплатива, те да се мора радити нова, са лошијим улазним параметрима. Примера ради, рекли су нам да само 80.000 путника можемо превести у току године, а по томе се и исплативост продужава на период од десет година. Општина Чајетина крајем 2021. године исплатила је и последњу рату кредита за

рад, златиборска гондола у могућности је да остварује чист профит. Били смо истрајни и сада у првој години рада гондоло бележимо готово 300.000 превезених путника, пола милиона пролаза на капијама гондоло а да притом, због короне, гондола није радила пуним капацитетом. Гондолом се бесплатно превезло око десетак хиљада путника, наших пословних сарадника, партнера, група људи и деце којима смо поклонили бесплатну вожњу, здравствени радници који су били у ковид систему и

дошли смо на идеју да урадимо још један крак гондоло и то од средње станице до врха Чиготе. Тај планински масив има многу могућности за адреналинске спортове, за скијање, тако да ће нам стављање Чиготе у функцију бити један од наредних пројеката. Сада радимо идејно решење за гондолу, па се надамо да ћемо можда до краја године расписати тендер за набавку опреме за нови крак до Чиготе. Надамо се да ће можда, поучени нашим искуством, наставак гондоло кренути ка Прибојској

туристичка понуда регионалног карактера, са ауто путем и аеродромом, у потпуности би се могла побољшати слика Златиборског округа. Развој туризма и пољопривреде, а уз индустрију у Ужицу, дали би добре ефекте и за Србију, што би био пример и за друга места. Ако сте економски независни, онда сте и ментално здрави и можете размишљати на прави начин о напретку. Златиборски округ би свакако био позитиван пример, иако је сам Златибор сигурно замајац доброг пословања. ▲

ИЗУЗЕТАН ПОЧЕТАК ГОДИНЕ НА ЗЛАТНОЈ ПЛАНИНИ

У празничном проводу око 50.000 гостију

Одличном организацијом дочека општина Чајетина и ТО Златибор још једном су оправдали поверење туриста, показујући зашто је златиборски дочек један од најпосећенијих у нашој земљи и региону

Почетак 2022. године на Златибору остаће запамћен по изузетној посећености и попуњености капацитета, као и веома садржајном програму за десетине хиљада гостију најпосећеније планине. Општина Чајетина и Туристичка организација Златибор потрудиле су се да свим посетиоцима и мештанима приреде незаборавне новогодишње концерте уз добро позната имена музичке сцене – Весну Змијанац, Алена Исламовића, Бајагу и инструкторе и Сенидах на Краљевом тргу, уз низ других популарних извођача у златиборским хотелима и ресторанима.

Рекорди упркос свему

Тродневни новогодишњи програм на отвореном простору Краљевог трга, поред осветљеног језера, прошао је у добром расположењу уз песму, забаву и ватромет. Одличном организацијом дочека општина Чајетина и ТО Златибор још једном су оправдали поверење туриста, показујући зашто је златиборски дочек један од најпосећенијих у нашој земљи и региону. Ови незаборавни тренуци с почетка године праћени

Владимир
Живановић

”

**Током новогодишњих празника
посећеност рекордна,
а попуњеност капацитета веома
добра и осталих дана јануара**

”

су и забележени сликом и звуком како би се верно дочарао и приближио новогодишњи провод на „златној планини“. То приказује нови промо видео „Атмосфера на Златибору за новогодишње празнике“ који се налази на званич-

ном јутјуб каналу Туристичке организације Златибор.

Након тако импресивног празника, нове рекорде у посећености и успешности туристичке привреде „златне планине“ донела је зимска сезона. Хиљаде љубитеља

скијања и зимског одмора угостио је снежни Златибор током јануара. Још један успешан почетак године, и то у неповољно доба пандемије, доказује да је зима на „златној планини“ посебан доживљај за велики број туриста. Поклонике скијања и зимских спортова спремно је дочекао Ски центар „Торник“ (у коме је сезона почела крајем децембра), забавни паркови Дино парк и Авантура парк, стазе Обудовице и други простори који су своје садржаје прилагодили зимским активностима.

Због таквог интересовања гостију за златиборски садржаје понос не крију наши туристички посленици, који су предузели што треба да све протеку у најбољем реду. Директор Туристичке организације Златибор Владимир Живановић изјавио је тим поводом:

– За Нову годину на Златибору било је око 50.000 посетилаца, што је заиста рекордан резултат. Посебно нас радује то што у континуитету током јануара имамо више од 30.000 посетилаца на нашој дестинацији. Смештајни капацитети су попуњени у високом проценту, попуњеност је преко 90 одсто и то је изузетан резултат. У

фокусу интересовања ове зиме и највећа атракција јесте „Голд гондола“. Влада велико интересовање за зимске спортове, сви локалитети су прилагодили своје садржаје зимским активностима. Посетиоци који бораве на Златибору могу користити прегршт садржаја које ова дестинација нуди.

Два дочека и испраћаја

У таквој атмосфери успешно је организована још једна новогодишња манифестација: дочек српске Нове године код цркве брвнаре у златиборском селу Јабланица. Са Божић Батом и поклонима за децу, свирком трубачког оркестра и народним колом, у зимском амбијенту и традиционалном духу славља и саборавања за мештанине и све туристе којима су блиски обичаји и традиција.

Пажњу гостију Златибора, посебно оних најмлађих, привукла је и једна новооснована манифестација. У самом срцу Златибора, на Краљевом тргу и око Краљеве чесме, од 9. до 13. јануара уприличена је права зимска каролија, манифестација на отвореном за децу под називом „Златофест“. У пет дана организованог програма малишанима је на том фестивалу приређен чаробан амбијент као и разнолик забавни, такмичарски и едукативни, али пре свега инте-

рактивни програм. Највеће мерило успеха су осмеси деце која су учествовала у садржајима „Златофеста“, а најмлађи су сваког дана једва чекали да приредбе почну и с родитељима се распитивали о програму. Сјајну интеракцију остварили са забављачима из друштвене „Жељко Веселко“. Ову једин-

ствену манифестацију успешно су организовали општина Чајетина, Туристичка организација Златибор и удружење „Бизнис на штиклама“ из Новог Сада.

И редовни послови

Мада је имала прилично обавеза око велике посећености, празничних програма и организованих манифестација, Туристичка организација Златибор није запоставила ни своје редовне послове. Већ у првом месецу 2022. године

посвећено је радила на промотивно-маркетиншким активностима, с поносом представљајући проверене вредности „златне планине“ што је, поред осталог, допринело већој туристичкој посети, безбедном боравку гостију у и надаље неповољној епидемиолошкој ситуацији и угледу овог

планинског центра током зимске сезоне. Урађени су нови видео спотови који сликом најбоље дочаравају лепоте Златибора, а могућим туристима приближавају бројне активности које су им на располагању. Тако су представљени спортски паркови, трим стазе, уређене стазе различите захтевности за љубитеље бициклизма, као и благе падине које омогућавају да трчање у природи буде право уживање. У споту „Златибор за спортисте и рекреативце“, који је могуће погле-

дати на званичном јутјуб каналу ТОЗ, понуђени су неки од корисних предлога за професионалне спортисте и рекреативце на Златибору. Радо читане електронске новине Туристичке организације Златибор, прве такве с редовним месечним објављивањем у туризму овог дела Србије, наставиле су своје излажење и у 2022. години. Тако је 17. јануара изашао нови број новина који је у модерном дизајну донео прегршт занимљивих и актуелних прича из златиборског туризма. Оне ће и током наредне године излазити једном месечно, а могу се читати на сајту ТО Златибор.

Током јануара настављен је активан и динамичан рад Културног центра Златибор, који је „златној планини“ у 2021. својим садржајним деловањем удахнуо нове вредности. Приказане су нове биоскопске пројекције, а у галерији Културног центра отворена прва овогодишња изложба слика под називом „Зимска идила“. Та поставка аутора Милоја Миће Веселиновића познатог као Тарски ликовном уметношћу је приближила Тару и Златибор. Културни центар је, такође, наставио свој разноврстан позоришни живот: средином месеца овде је угостио позната глумачка имена српске сцене у представи „Сокин и Босина“ редитеља Југа Радивојевића. **Т. О. 3.**

Прва три рециклажна острва су постављена преко пута одмаралишта Дунав, иза жуте зграде у самом центру, на крају Трговачке улице, у близини Краљевог трга. Објекти су снабдевени електричном расветом и опремљени видео надзором.

У пракси се показало да је изградња рециклажних острва врло корисна, те је у плану постављање још једног, у близини поште на Златибору, а радови на њему су већ почели.

Примарна селекција отпада најесен

Осим селекције отпада, њихов значај је и у уклањању контејнера из центра Златибора, што олакшава рад комуналне службе на уским улицама. Примарна селекција отпада у општини Чајетина почеће најесен, а изградња рециклажних острва, набавка нове комуналне опреме, изградња рециклажног дворишта, набавка канти за

суву и мокру фракцију и осталог представљају неопходне кораци за успостављање новог система управљања отпадом, кажу у овом предузећу.

Напомињу и да је у завршној фази пројектна документација неопходна за добијање грађе-

винске дозволе за изградњу рециклажног дворишта које ће се налазити на путу ка Семењеву на Златибору, недалеко од новог пословног објекта комуналног предузећа. На тој локацији биће обезбеђен простор за баштенски и све врсте кабастог отпада, па

ће грађани моћи бесплатно, или уз ангажовање комуналног предузећа уз минималну надокнаду, на рециклажном дворишту да одлажу кабастог отпада уз обавезу да га правилно селектују.

Проблем паљења контејнера

У КЈП „Златибор“ сваке грејне сезоне суочавају се с истом муком, а реч је о паљењу контејнера. Од почетка грејне сезоне потпуно је уништено десет контејнера, што представља велику материјалну штету, али и опасност по објекте и аутомобиле који се налазе у околини, као и пролазнике који се ту затекну.

Ови проблеми најчешће су изазвани бацањем неохлађеног пепела у контејнере, што доводи до паљења садржаја. Због тога из овог предузећа још једном апелују на суграђане да буду опрезни при одлагању пепела како би се овакве ситуације избегле.

ЗА ЛЕПШИ, ЧИСТИЈИ
И СИГУРНИЈИ ЗЛАТИБОР

Четврто рециклажно острво

Чисто, проходно, безбедно

Одлучни у намери да Златибор сија пуним сјајем, како и доликује дестинацији светског реномеа, запослени у локалном комуналном предузећу марљиво раде на његовом уређењу током целе године. Како на Златибору више нема вансезоне, тако и у обавезама овог јавног предузећа нема паузе, тако да се на уређењу Златибора, Чајетине и околних села ради непрекидно, а сваки период године доноси нове активности.

Тако је током новогодишњих и божићних празника Служба сакупљања и одвожења комуналног отпада радила појачано, са већим бројем екипа задужених за централну зону Златибора. На одржавању јавних површина такође се радило у појачаном саставу, и то у две смене.

Велики број посетилаца који су у ово време боравили на Златибору утицао је да количине комуналног отпада буду неупоредиво веће од

просечних, самим тим и обавезе радника чистоте. Упркос томе, екипа вредних људи успела је да Краљев трг, где су се у три дана одржава-

ли музички концерти, као и простор око језера и локала у центру, очисте до раних јутарњих сати, и у најкраћем могућем року доведу у редовно стање. Иако су ове локације комуналним радницима биле приоритет, ни остали делови општине нису били занемарени.

– Наш задатак је да место у коме живимо што боље уредимо, на задовољство и радост мештана, али и све већег броја гостију који хрле ка њему, и на тај начин дамо свој допринос развоју ове привредне гране – истичу у КЈП „Златибор”. – Са развојем туризма на Златибору расту и обавезе овог предузећа, што значи да ће се у наредном периоду радити још интензивније.

Екипе Зимске службе КЈП „Златибор” успешно одолевају снежним падавинама, путевима, улицама и тротоарима које одржава ово предузеће беспрекорно су чисти.

УСПЕШАН ПЕРИОД ПОСЛОВАЊА „ГОЛД ГОНДОЛЕ“

У првој години рада гондолом запловило 300.000 посетилаца

У жељи да број задовољних посетилаца златиборске гондоле буде што већи, и да се задовољни туристи враћају на нове вожње, предузеће „Голд гондола“ наставиће да и у овој години побољшава своју понуду и квалитет услуга. Због тога се већ кренуло са припремама и реализацијом планова за 2022. годину у којој ће важна ставка бити набавка нових кабина.

– Набавка кабина је једна од активности које планирамо у овој години и средства за то су обезбеђена – рекла је Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола“. – Циљ нам је да се скрати време чекања на кабине, мада се сада чека мање од минут, али и да повећамо капацитет наше гондоле. Бројке о посети и вожњи гондолом су заиста импресивне. Само у првих 20 дана јануара превезло се око 30.000 људи, а већ смо прешли цифру од 300.000 у првој години рада што је фантастичан број; и – идемо даље!

За набавку 20 нових кабина опредељено је 60 милиона динара. Жеља запослених је да те кабине обогате и додатним садржајима да би путницима панорамско разгледање учинили још пријатнијим. У наредном периоду по-

Бојана Божанић

”

Набавка 20 нових кабина је једна од активности које планирамо у овој години

”

чеће се са градњом надстрешнице на последњој станици гондоле која ће путнике и запослене штитити од падавина, али и јаког сунца. Следећа фаза би била изградња угоститељских садржаја на самом врху.

– Искрено се надам да ћемо послове око планске документације завршити у овој години и у наредној, 2023, кренути са уређењем комплетног простора на врху Торника. Наредна активност је наставак радова на почетној станици

где је у плану да се заврши управна зграда. Очекујем да ћемо већ на пролеће са радовима наставити – додала је Божанићева.

Успешан период пословања „Голд гондола“ поставила је високе стандарде како за ову, тако и за године које следе. Зато се праве дугорочни планови који подразумевају sukcesивну реализацију активности – од уређења простора око станица, до других попут изградње и обележавања пешачких и бициклистичких стаза од почетне до међустанице.

– Већ су у протеклој години кренуле туре које заљубљеници у природу користе да у једном правцу иду гондолом, а у другом се враћају пешке. Ми ћемо се укључити у промовисање таквих активности. Имамо пуно планова! Ова година ће бити наставак доброг рада и верујем да ћемо цифре о којима сам говорила, у 2022. години превазићи – закључила је на крају.

ПРВИ ПРЕДУЗЕТНИЧКИ КОРАЦИ БЕЗ СТРАХА ОД НЕУСПЕХА

Помоћ стиже кад је најпотребнија

За успешну реализацију првих предузетничких корака у златиборском крају отворена је могућност и да прођу програм обуке у Иновационом бизнис центру чији програм активности је покренула општина Чајетина

Одлука о самосталном започињању сопственог бизниса у садашњим, турбулентним околностима може се окарактерисати као храброст посебне категорије која изискује огромно поштовање. Идеја која претходи овом типу одлуке најчешће носи ентузијазам који појединца држи до оног тренутка кад се суочи са конкретним питањима која прате сваку праксу, и спадају у домен неопходних информација и сазнања. У овој фази опредељења за самостално бављење одређеном делатношћу најчешће долази до урушавања почетног ентузијазма, врло често и до одустајања, или се то, у најгорем случају, деси када се, након првих корака, неповратно утроше време и енергија. Планови и очекивања која су у већем броју случајева далеко изнад реалних могућности, могуће предузетнике доводе до осећаја неуспеха, самим тим и разочараности собом и околностима. Чињеница је да су околности и атмосфера у пословном окружењу датости које се не могу променити, и да је за успех, поред идеје и одлуке, потребно располагати одређеним информацијама, знањима и почетним вештинама неопходним за стварање предиспозиција. Овакав след дешавања за предузетнике почетнике на тржишту, или у некој одређеној делатности врло лако може да се избегне обукама које претходе конкретним корацима у пракси.

Важна подршка

За успешну реализацију првих предузетничких корака у златиборском крају отворена је могућност и да прођу програм обуке у Иновационом бизнис центру чији програм актив-

Стојан Вуковић

ности је покренула општина Чајетина. Основан као подршка идејама за ширење иновативних, научних и предузетничких потенцијала на територији који ова општина покрива, Иновациони бизнис центар Златибор ће и ове године своје стручне капацитете ставити у службу подршке појединцима који имају идеју да се одреде да одлучно уђу на тржиште самостално градећи предузетничку каријеру.

Већ у марту креће се са обукама о покретању сопственог

бизниса, а након њеног завршетка Иновациони центар урадиће анализу исте која ће бити један од параметара на основу кога ће се расписати конкурс за доделу неповратних субвенција за оснивање стартап предузећа.

– У текућој години Иновациони бизнис центар расписаће позив за све заинтересоване а незапослене, са идејом о покретању сопственог бизниса, који ће уз нашу подршку као корисници услуга финансијских средстава, и уз менторску обуку своје идеје моћи да претворе

у самостални бизнис – каже Стојан Вуковић, пројектни менаџер ИБЦ. – Напоменуто бих да смо у прошлој години реализовали програм са осам корисника средстава што је сасвим довољно да се каже да смо за ову врсту активности поставили темељ за успешну реализацију ширих размера, да смо спремни да се ангажујемо за већи број пројеката.

Како до подстицаја

Области које подржава ИБЦ су креативна индустрија, иновативна пољопривреда, туризам, али и све остале делатности у којима будући предузетници могу да реализују своје идеје и остваре финансијску добит.

– Иновациони центар организује едукацију о покретању сопственог бизниса и након успешне пређене обуке потенцијални корисници услуга стижу право пријаве на конкурс за подстицајна средства која нису мала и представљају велику помоћ за сваки почетак – додао је Вуковић. – Конкурс ће бити објављен накнадно, тек након завршетка обуке и експертисе њеног тока и резултата, што рачунамо да ће бити током прве половине априла.

Координатор ИБЦ-а Радивоје Мишовић, позвао је све заинтересоване са територије општине Чајетина да се јаве лично у просторије Иновационог бизнис центра Златибор, или путем електронске поште на адресу: radivoje.misovic@ibczlatibor.rs.

Позив за обуку биће расписан до 1. марта и путем јавног огласа на сајту Општине Чајетина у категорији Конкурси, позиви, обавештења.

”

У текућој години Иновациони бизнис центар расписаће позив за све заинтересоване а незапослене, са идејом о покретању сопственог бизниса, који ће уз нашу подршку као корисници услуга финансијских средстава, и уз менторску обуку своје идеје моћи да претворе у самостални бизнис

”

АДАПТАЦИЈА И УРЕЂЕЊЕ ПРОСТОРА У ПРЕДШКОЛСКОЈ УСТАНОВИ „РАДОСТ“ У ЧАЈЕТИНИ

Четири нове радне собе

У оквиру пројекта „Инклузивно предшколско васпитање и образовање“ које реализује ресорно Министарство просвете, науке и технолошког развоја уз партнерство са Фондацијом Новак Ђоковић, зајом Светске банке уређене су и опремљене 4 радне собе у матичном објекту Предшколске установе „Радост“ у Чајетини. Општина Чајетина је партиципирала у овом пројекту, тако што је истовремено адаптиран и опремљен заједнички простор испред радних соба. Из зајма Светске банке уложено је 7 милиона, а из општинског буџета додатних 2,2 милиона динара. Адаптација и уређење простора трајала је два месеца. Председник општине Чајетина са својим сарадницима, обишао је простор адаптираног дела Предшколске установе који ће користити 112 малишана тог узраста.

СВЕТИ САВА ШКОЛСКА СЛАВА

Празник наше просвећености

У чајетинској општини школе су, због епидемиолошке ситуације, овај дан обележиле без присуства ученика, ломљењем славског колача уз службу свештеника.

Српска православна црква 27. јануара слави дан свог утемељивача, државе и школства – Светог Саве. Савиндан се обележава у свим школама у Србији и Републици Српској као школска слава – радни, али ненаставни дан. У чајетинској општини школе су, због епидемиолошке ситуације, овај дан такође обележиле без присуства ученика, ломљењем славског колача уз службу свештеника.

Свети Сава био је први српски архиепископ, светитељ и просветитељ. Био је најмлађи син великог жупана Стефана Немање и први српски архиепископ.

Многи домови Савиндан славе као своју крсну славу, па је тог дана широм Србије било весело како у кућама домаћина, тако и код оних који им иду у госте. Осим овога, Свети Сава је и заштитник свих школа у којима су организоване приредбе и прославе у част великог просветитеља. Ваљало би споменути и да су нашег светитеља за кућну славу најрадије узимали они из

белог света који су тек приступили српству и православљу!

Иако је дан Светог Саве такозвано црвено слово, на његов празник за кућне послове углавном важи супротно од онога што је уобичајено на велике прославе. Управо зато што се стока у старо време пуштала сама на испашу, сматрало се да домаћин Савиндан треба да искористи за све важније кућне послове. Тако се у неким крајевима Србије сматра да данас жене смеју да раде кућне послове, а чак је пожељно да се обави и велико спремање.

Сматра се и да деца на Светог Саву треба да науче нешто ново, макар неку нову песму, јер ће се у супротном улећити и неће довољно напредовати целе године.

Свети Сава се као школска слава обележавао и у Народној скупштини до 1947. године, кад је избрисан са списка празника скупа са богојављанским пливањем за Часни крст, а та традиција је обновљена тек 1992. године.

НАЈЛЕПША БОЖИЋНА ЧЕСТИТКА

Нова часна трпеза у Храму у Чајетини

Нова 2022. година у храму Светог Архангела Гаврила у Чајетини почела је на најбољи начин. Наиме, само неколико дана уочи Божића храм је зановљен часном трпезом или престолом. Све што је било неопходно да се обнови урађено је претходне године, и што се тиче ентеријера, екстеријера и ситног инвентара стављена је тачка па чајетински храм безбрижно, поносно, срећно и украшено наставља даље кроз историју.

– Часна трпеза је рађена у Крушевцу а дуборезац је Дејан

освештана, и да је њу поклонио тадашњи срески писар.

Обзиром на ову чињеницу донета је одлука да се најсветији део Храма само обложити дрветом. Престо је заправо круна свих досадашњих радова на цркви која је овако обновљена у потпуно другом издању него ранијих година отворила своја врата верницима како би заједно дочекали један од највећих хришћанских празника – Божић.

– Што се нас и Храма тиче, ми смо на Бадњи дан у 16 часова испред цркве у Алином потоку служили вечерњу службу с на-

Након завршетка свих крупнијих радова на храму Светог Архангела Гаврила у Чајетини дошао је ред и на обнову часне трпезе. Израда часне трпезе или престола трајала је пет месеци а укупна вредност радова износи 4.500 евра

Јоцић – каже Петар Лазић, старешина Храма. – То је донација Марка Кнежевића родом из Чајетине који живи и ради у Дубају. Имали смо проблем са часном трпезом јер је временом потонула због лошег терена, слабе подлоге и немара и била је крива. Помишљали смо да је заменимо, а епископ би дошао и поново обавио велико освећење. Међутим, када смо скинули покривач са престола видели смо да су преко целе плоче која је из једног комада, уклесани подаци који указују да потиче још из 1890. године када је црква и

лагањем Бадњака док је у Чајетини исто обављено два сата касније, а на Божић је служена литургија у 6 часова ујутру – потсетио је свештеник.

Старешина Храма Петар Лазић честитао је по устаљеном обичају Божић свим верницима у жељи да празник прославе у миру, радости и благостању.

– Благословене Божићне празнике, срећну и благословену наступајућу годину желим свим парохијанима наших парохија, нашег Храма, мештанима општине Чајетина а наравно и туристима.

БОЖИЋ ЗА НАЈМЛАЂЕ

Бајковити снови

Традиционални Божићни ватромет одржан је и ове године у Градском парку у Чајетини. За све посетиоце је било припремљено кувано вино и чај да се угреју у прохладној божићној вечери и уз музику за најмлађе, јер су организатори првенствено мислили на њих, окупе се уз причу и добро, празнично расположење. Манифестацију су организовали Милан Матовић, Бранко Шкодрић, Зоран Павловић, Марко Луковић и Мирослав Марковић уз подршку и сарадњу Културног центра Чајетина и фирме “Степски соко”.

– Као што видите, организовали смо се седму годину за редом да најмлађима заокружимо новогодишње и божићне празнике, да испратимо Стару и дочекамо Нову годину у нади да ће нам бити боља него претходна – рекао је Милан Матовић, један од организатора овог догађаја.

Ове вечери спремљено је и изненађење за све присутне, нешто што ће у сећањима овај Божић издвојити од претходних као бајковито вече.

– А изненађење су ланterne – објаснио је Матовић. – Трудимо се да сваки пут осмислимо нешто ново за најмлађе, да буде боље него претходних година.

Ланterne, или летећи лампиони, ватромет и леп провод, лепа божићна ноћ са драгим особама, учинили су да се заокружи диван гест организатора и употпуне добри утисци грађана. Малишани о ватромету кажу да им се много допао, да је осветлио цело небо и да ће долазити сваке године јер је ватромет увек леп. Одрасли су то само потврдили:

– Ово што су смислили за децу и нас, мештане, староседеоце и туристе, нема нигде! Сама иницијатива ових младих људи који су се окупили на своју руку ... Само можемо да им поручимо – капа доле!

ЕПИСКОП ЖИЧКИ ГОСПОДИН ЈУСТИН У ПОСЕТИ ЗЛАТИБОРУ

Међу људима добра воља а на земљи мир

Прво јутро православне Нове године и Малог Божића на Златибору обележила је посета Његовог Преосвештенства Епископа жичког Господина Јустина. Верујући народ дочекао је Епископа у порти златиборског Храма и поздравио речима „Благословљен ко долази у име Господње“.

Његово Преосвештенство Епископ жички господин Јустин уз саслужење свештенства Храма Преображења Христовог служио је свету архијерејску литургију. „Слава на висини Богу, међу људима добра воља и на земљи мир“, порука је и поздрав уз честитке за срећно и берићетно ново лето.

Господње коју је упутио Епископ окупљеним верницима и целој васељени.

Корени

Да подсетимо, Златибор припада Православној Епархији Жичкој. Његово Преосвештенство Епископ жички Господин др Јустин (Стефановић) рођен је 26. маја 1955. године у Чачку, од оца Станислава у монаштво Нектарија, и мајке Данице у монаштво Христине, добивши на крштењу име Мирослав. Основну и средњу школу, као и Економски факултет студирао у Београду. Свој монаш-

ки живот започиње 1980. године у манастиру Црна Река, где прима монашки постриг 1983. од Епископа рашко-призренског Павла, потоњег Патријарха српског.

Упоредо са манастирским слушањима уписује Богословски факултет СПЦ у Београду и дипломира на њему 1987. године. У Атини завршава и постдипломске студије на Богословском факултету Атинског Универзитета, а 1991. године постаје игуман манастира

Црна Река. На редовном заседању Светог Архијерејског Сабора СПЦ 27. маја 1992. године изабран је за викарног Епископа хвостанског и постављен на положај заменика оболелом Епископу тимочком г. Милутину, са свим правима и дужностима епархијског архијереја. Хиротонија је обављена у манастиру Сопотани на дан Светих врача Козме и Дамјана 14. јула 1992. године.

Хиротонију је извршио Па-

тријарх српски господин Павле, уз саслужење великог броја архијереја.

Уметност која оплемењује

Дуже од три деценије бави се уметношћу – израдом дуборезних крстова и дрворезбарењем. Своја уметничка дела излагао је на више колективних и самосталних изложби. Једна од њих је изложба Савремена православна уметност у галерији београдској Примењене уметности 1995. године. Поводом прославе јубилеја – двадесет година архијерејског служења – у Тимочкој епархији, своја уметничка дела Епископ Јустин представио је и на самосталној изложби под називом „Сила Часног Крста“ у зајечарском Народном музеју 29. септембра 2012. године.

На редовном заседању Светог Архијерејског Сабора Српске Православне Цркве у мају 2014. године изабран је за Епископа жичког. За свој дугогодишњи рад као епархијски архијереј, добио је многа црквена и друштвена признања међу којима и звање почасног грађанина Зајечара, које му је додељено 2006. године.

БОГОЈАВЉАЊЕ И НА ЦРНОМ РЗАВУ

За часни крст пливало се и на Златибору

Упркос великој хладноћи и обесхрабрујуће ниској температури воде, окупило се 46 пливача, победници су сви који су ушли у ледену реку

На Крстовдан или Богојављење, како где, широм Србије се пливало за Часни крст, а на Златибору ове године велики хришћански празник обележен је по четврти пут на Водицама.

Упркос великој хладноћи и обесхрабрујуће ниској температури воде, окупило се 46 пливача златиборског округа, који су храбро пливали до Крста. Како пливање није имало такмичарски карактер, сви који су ушли у ледени Црни Рзав били су победници.

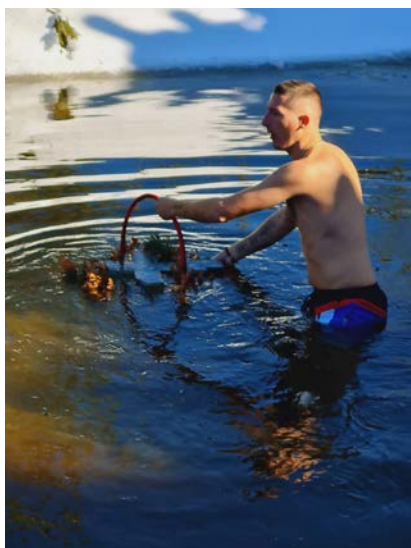
За часни крст пливали су и најмлађи школског узраста, а храбре су овај пут биле и четири даме.

У организацији су учествовали МЗ Доброселица и њени мештани, црквени одбор, уз помоћ Општине Чајетина, Спортског центра Чајетина и компаније „Златиборац“.

Како је почело

Колико се зна, Срби су први пут запливали за Часним крстом крајем XVIII века, и то у Земуну, на дунавској Широкој стази. Али, како је варош тада још била „иностранство“ под угарском влашћу, рачуна се да су нам овај обичај донели припадници Руског добровољачког корпуса, учесници Српско-турског рата у другој половини претпрошлог столећа.

Изграђена је традиција од које се није одустајало ни током ратова и окупација, мада су завојевачи по правилу бранили такве манифестације из страха од буђења националног пркоса, што значи превасходно за сопствену безбедност.

Остало је забележено да је за Часни крст својевремено пливао и наш академик Александар Дероко већ окићен медаљама за препливање Дунава и пливање реком на 1.000 метара (низводно).

Први пут су на Богојављенском пливању за Часни крст учествовале и девојке тек по окончању Другог светског покоља, и то испод Галебове стене, крај Водене куле или Куле Небојше. Иако су запливале „маскиране“ у дечаке, пукла је брука па су и испаштале – више код куће него ли у јавности. Поново су запливале тек након 1992. године, када је пливање за Часни крст добило „зелено светло“ ондашњих власти, иако усред ратова у окружењу и срамних санк-

ција уперених против Србије и српског народа.

Тада су по први пут организована и дечја пливања за Часни крст, мада по базенима како се малишани не би уплашили или прехладили! Ове године се због епидемиолошких мера од тога одустало, али већ наредне, 2023, све ће поново доћи на своје.

Бог их чува

Занимљиво је да је овом обичају у нас претходио један старији! Ради се о купању речном или језерском водом на празник Светог Николе, коју су, а и данас то чине, упражњавали аласи у жељи да одброду свог заштитника и измоле га за здравље и богат улов.

Што се улова тиче – мрка капа. Пројектанти бране на хидроцентрали „Ђердап 1“ заборавили су да крај бродске преводнице изграде и такозвану „рибљу стазу“, па су нам и Дунав и притоке „пресушили“ посебно када је реч о јесетри и моруни, па више ни кавијара немамо за поштену гозбу.

С друге стране, не зна се за случај да се неко том приликом прехладио, не дај Боже нешто горе, иако се догађало да весели аласи понекад пропадну кроз лед. Научници то објашњавају чињеницом да је температура воде увек за неколико степени виша од температуре ваздуха (да је нижа, заледило би се читаво корито). Међутим, предане вернике ни наука не може да одврати од примисли да је реч о Божјој бризи!

Шта год да је – не страхујте.

У ЈАБЛАНИЦИ ОРГАНИЗОВАН ДОЧЕК СРПСКЕ НОВЕ ГОДИНЕ

Чувари народног духа

У традиционалном духу слава и саборовања у златиборском селу Јабланица организован је дочек Српске нове године за све којима су блиски српски обичаји.

Програм прославе Српске нове године у Јабланици је почео око 18 часова вечерњим богослужењем и паљењем остатака бадњака, да би потом уследио програм за децу. Велико одушевљење најмлађих изазвао је Божић Бата који им је поделио пекетиће, а они су заузврат њему и публици подарили рецитације и песме. Око 20 часова уследио је културно-уметнички програм за старије, кад је уз звуке трубе, Ужичког кола и песму почело право славље.

Велико одушевљење најмлађих изазвао је Божић Бата

Као и сваке године посетиоци су могли да се угреју чашицом куваног вина или ракије, пробају домаће чајеве и специјалитете од дивљачи – ловачки гулаш и кувани купус.

– Имали смо добре госте, добре водитеље програма, и добре певаче, припремили смо и добру вечеру, добро кувано вино и ракију – похвалио се мештанин Милојко Удови-

чић. – Имали смо и добре госте, има их и са стране. Желимо да се настави ова традиција. За село то много значи! А привлаче се и туристи, разни гости. Живи ова традиција, али требало би и млађе генерације да наставе поштовање Божића, ложења бадњака и свега што иде уз то.

Дочек нове године постао је незамислив без вагромета, па је тако било и овога пута. Иначе, манифестацију је организовало Туристичко удружење Јабланица и МЗ Јабланица уз помоћ Туристичке организације Златибор, Културног центра Чајетина, Ловачког удружења Јабланица, у сарадњи са помесном црквом а под покровитељством Општине Чајетина.

ЗЛАТО ЗА „ЗЛАТОФЕСТ“

Деци за снове, одраслима за успомене

Јединствена манифестација која је уприличена на Краљевом тргу у трајању од пет дана допринела је стварању празничне атмосфере, а организовали су је општина Чајетина, Туристичка организација Златибор и удружење „Бизнис на штиклама“ из Новог Сада

Организатори „Златофеста“ су се потрудили да додатно улепшају ове снежне дане и мештанима Златибора, и туристима, приредивши деци праву зимску чаролију, али и авантуру на снегу по узору на сличне манифестације у европским градовима. Велика посећеност фестивала који је организован први пут ове године сведочи о успеху овог пројекта који је на забаван, шалив, али и едукативан начин успео да заинтересује и привуче велики број деце.

– Фестивал „Златофест“ је трајао пет дана и свакога дана смо смишљали игре за децу, које су биле едукативне а одвијају се интерактивно – рекла је Софија Бајић, председница удружења „Бизнис на штиклама“. – Група аниматора већ дуги низ година раде тај посао, а деца су одушевљена. Удружење заједно са Туристичком организацијом Златибор и општином Чајетина, направили смо споразум о организацији оваквог догађаја на Златибору. Презадовољни смо одзивом деце, али и родитеља и веома се радујемо што ће се то настави и убудуће, да ово је-

дан од мотива због ког ће деца поново доћи на Златибор.

Шта малишанима највише привлачи пажњу? Софија нам одговара да су то такмичења која су сваког дана организована, а они су за њих спремили сјајне

поклоне за освојено прво, друго и треће место, а када се не би уверили и они што нису освојили ништа, као знак пажње добијали су беџ, капу или слаткише.

– Деца су задовољна и сада их већ видим како долазе дан за

даном на активности које смо смислили – додала је на крају.

Краљев трг је током дечијег фестивала „Златофест“ који се одржавао на неколико локација око трга, препуног децијих игара, анимација, такмичења и ликовних цртања јунака који највише привлаче пажњу најмлађих. Током овог фестивала организоване су разне представе, затим читање басни, такмичења у грудвању, прављењу Снешка Белића, али и такмичење у караоке певању на главној бини Краљевог трга.

– Од 9. до 13. јануара за малишане су уприличени амбијент и разнолик забавни, такмичарски и едукативни интерактивни програм. Испред овдашње Туристичке организације користим прилику да још једном позовем најмлађе да догодине, током ове манифестације дођу јер их очекају игре, представе и плесање, а старије повратак у детињство – наговестила је Катарина Чубрак, представница Туристичке организације Златибор.

И последњем дану фестивала присуствовао је велики број малишана, а за све учеснике била су припремљена разна изненађења и поклони. ▲

ВЕЛИКАНИ НАШЕГ КРАЈА:
ДОЦЕНТ ДР ДЕЈАН ПИЛЧЕВИЋ

Добра земља добрих људи

На Златибору

ВЕЛИКАНИ НАШЕГ КРАЈА

Толу у пристojнијој новобеоградској кафетерији пришао је насмејан и неформално одевен младић, па се обратио затеченим гостима:

– Дobar дан. Ви вероватно мене чекате...

Не. Очекивали смо доцента др Дејана Пилчевића са катедре интерне медицине Медицинског факултета ВМА, дакле старијег човека у униформи или у тесном цивилном оделу и придављеног краватом, а насмејани младић би по изгледу и наступу могао да буде студент, евентуално апсолвент? И ко зна куда би нас то одвело да момак није наставио:

– Ја сам Дејан, чули смо се јутрос телефоном.

Тако смо се упознали, али то није било једино изненађење... или су та изненађења била последица предрасуда које још владају о војсци?

Можда би зато ваљало подсетити да ВМА није нека пољска болница са превизијаштем већ врло озбиљна здравствена, научна и образовна установа која би се могла упоредити само са Универзитетским клиничким центром Србије, ако га није достигла и премашила у неким медицинским областима!

Лице му је заблистало на предлог да пређемо на „ти“ (а на телевизији и у јавности сачуваћемо пристojност и ослончавати се са „ви“, објаснили смо). Одглумио

Испред Стопића пећине

је накратко нелагоду, али раскривио се, па је прича кренула својим током.

Понос и порекло

– Заправо, рођен сам у Ужицу 1971. године – опоменуо нас је одмах. – Али нема људи у Србији који су толико поносни на своје порекло као народ златиборског краја!

Онда смо „прочешљали“ последње изданке генеалошког стабла. Отац Ђорђе је био дугогодишњи дописник „Борбе“ и „Политике“ из Ужица, све док се није посветио публицистичком раду оставивши за собом 24 књиге, а мајка Миљка је била наставница хемије и домаћинства, и дугогодишња председница Градског од-

бора потомака ратника Србије 1804.-1918. „Мајор Коста Тодоровић“ у Ужицу.

– Не, у породици није било лекара – објаснио нам је одмах. – Прва која се отиснула у те воде је моја четири године старија сестра Дијана, која данас ради као патолог у Институту за онкологију и радиологију Србије. Не, родитељи нас нису одговарали нити нам се мешали у избор, али памтим родитељске речи да шта год да одаберем, како у послу, тако и у животу, морам томе да се посветим до краја, свим својим бићем, јер је то једини исправан начин. Наравно, слушао сам их и не кајем се.

Дипломирао је 1997. Године на Медицинском факултету у Београ-

ду, а специјалистичке студије из интерне медицине, а потом и субспецијализацију из нефрологије је завршио на ВМА којој је остао веран до данас.

Како се постаје херој

По завршетку студија, а након завршене Школе резервних официра током 1998. године је постављен за лекара 549. Моторизоване бригаде у Ђаковици и Призрену. Била је то прва јединица наше војске која је одликована Орденом народног хероја!

– Поносан сам што сам био део те бригаде у наведеном периоду – рекао је, исприсио се и наставио: – И последње одликовање додељено од стране Министра одбране Републике Србије због „ратних заслуга у мирнодопском миљеу“ као начелнику одељења „Привремене ковид-19 болнице Штарк арена“ је део заједничког напора и тимског рада са мојим дивним колегама са којима је била част радити. А величину и значај резултата лечења наших пацијената које смо тада остварили, можда сам у потпуности схватио тек доцније, из угла пацијента крајем прошле године када сам и сам био лечен због тешке форме Ковид-19 бронхопнеумоније.

Још два пута се налазио у ситуацијама које стварају хероје. Било је то у мировним мисијама у Централноафричкој републици током 2015. и 2017. године, када се као главни интерниста Војске Србије у Мировној мисији „Minusca“

са својим тимом старео о 15.000 припадника снага Уједињених нација.

– Не, нисмо лечили локално становништво, али смо све време гледали да им помогнемо и помагали кад се морало – разнежио се. – Због тих дивних људи, који су свима били као последња рупа на свирали, учили смо француски језик. Умели су да искажу људску захвалност, а искрена срдачност којом су је показивали подсећала је на спонтаност сељака златиборског краја што је само по себи представљало привилегију и некакво одликовање за нас...

Тамо, на „црном континенту“, први пут је на лицу места изучавао епидемиологију не слутећи да ће нам се ускоро пандемија модификованог вируса обрушити на главе.

– Знали смо да је тај део Африке ендемско подручје маларије о којој смо само из литературе знали да је један од десет водећих узрочника смртности у свету – уздахнуо је. – Моја колегиница, иначе инфектолог са тадашњим искуством од 27 година рада у струци, поверила ми се да се у својој каријери до тада само два пута срела са маларијом, што довољно говори о тој болести – а ми смо током наша два боравка лечили преко 1.200 пацијената оболелих управо од маларије...

Имајући у виду постојеће ратне околности, бирократске прописе УН, те екстремно сиромаштво локалног становништва, и најмања

Помоћ народу

помоћ коју смо им пружали је била драгоценца. Растали смо се у сузама...

На 23. Балканском конгресу војне медицине одржаном у Анталији 2018. Његово усмено предавање на тему искустава у лечењу најтежих форми маларије током ангажовања у ЦАР је оцењено као најбоље.

Предходно је, током 2016. године са усменим предавањем био једини представник Србије

на 33. Светском конгресу интерне медицине који је одржан на далеком Балију, у Индонезији, те када је приликом свечаног отварања конгреса приметио да је на јарболима, уза све остале, уместо српске истакнута застава СФРЈ са петокраком, дискретно опомену организатора да та држава одавно не постоји, након чега је наредног јутра уместо исте освануо окачен ганц нови барјак Србије – а и тада се морао осећати херојски...

На 33. Светском конгресу интерне медицине у Индонезији

А резултате његовог рада су, што је одувек било и најтеже, препознали и у родном крају, те је током 2021. године добио Повељу Удружења Ужичана у Београду, а потом и Плакету Града Ужица. Шта ћеш више...

Чувар традиције

Дејан има две кћерке, Анђелу и Јану: старија је у средњој школи, млађа је још основац. На питање да ли ће нека од њих наставити путем који су им утрли тетка и отац, без много премишљања је одговорио:

– У нашој породици се поштује традиција, а чини ми се да су то најбоље дефинисали моји родитељи, а њихови дека и бака Ђорђе и Миљка, када су ми рекли да се неће мешати у мој избор, али чему год да се приклоним, морам томе и дасе посветим свим срцем, те да никада због тога нећу жажалити. И нисам, ево, већ дуже од тридесет година, од када сам уписао Медицински факултет, а због чега сам им немерљиво захваљан...

Није допустио да се машимо за новчаник. Срдачно насмејан, поздравно се, наговестио да ћемо свакако наставити са дружењем, па одјездио завејаним новобеоградским булеваром. А када је замакао, салутирали смо му.

Тек сутрадан, док је настајао овај текст, примећено је да ниједном није споменуо чин који му краси еполете? А и генералски би му пристајао...

КАКО ЈЕ РЕКА ПОД ПЕЋИНОМ ДОБИЛА ИМЕ

Приселица – надокнада трговцима за причињену штету

ПИШЕ РАДОЈЕ СТОПИЋ

Приселица је обавеза села да надокнади причињену штету дубровачким трговцима уколико је претрпе у том селу. Драгоцене податке о овом оставио нам је академик Милош Благојевић (октобар 1930, Милетићево, Пландиште – јун 2012, Београд; српски историчар, шеф Катедре за националну историју средњег века Филозофског факултета у Београду). Значајно је напоменути да лексикони, речници српских, српско-хрватских и страних речи и изрази или енциклопедије који су код нас у широј употреби, не садрже појам *приселица*. Термин је садржан и у Душановом законнику (1349. године).

Намет на туђи грех

У случају реке Приштавице испоставило се да је она добила име по овој обавези сељака села Рожанства у тринаестом веку, а могуће је и раније, али за тринаести век па на даље постоје докази.

У XVI веку укинута је ова обавеза Рожањаца јер су пут кроз кланац реке Приштавице чували дербенџије али је остало име и Турци га записују као кланац Приселица.

Одлучили смо да овом појму пос-

Приселица – Приштавица

ветимо поглавље јер је занимљиво да је једна река добила назив по овој обавези; уједно, ова анализа је значајна разумевање старог пута преко реке Приштавице, каснијег дербенџијског статуса села Рожанства и самог села, а нарочито назива и старости пута и назива реке што нас враћа у период краја XIII и почетка XIV века. За сада, можемо формулисати претпоставке до нових истраживачких учинака.

Од мора, кроз Прибој, а на овом локалитету Златибора кроз села Гостиље, Трнаву, Рожанство, Никојевиће, Криву Реку, Збојштицу и даље према Ужицу у употреби је векови-ма био пут којим су се кретали трговци, обично организовани у каравана-

не. Савремени аутори некритички остатке тог пута називају *Турска калдрма*. У овој анализи показаћемо да је то важан стари српски трговачки пут којим су средњовековни Срби и Дубровчани саобраћали, а вероватно наследили од Римљана. Пут је између села Тршава и Рожанство прелазио тереном преко Стопића пећине, а затим и помало дивљи и не тако приступачан кланац реке Приштавице погодан за заседе. Свакој власти је пут био важан, а нарочито у предтурском и турском периоду, па су успостављале механизме сигурности робе и путника. У периоду XIII и XIV века тај механизам имао је административни назив *приселица*. Конкретно, то значи уколико би поје-

динци разбојници и банде у кањону реке Приштавице напали караван и отели робу и новац трговцима или им нанели другу штету, онда би Рожањци имали обавезу *приселице*. Организовао би их старешина села или извршна власт у било ком облику да прикупе новац или добра и да штету надокнаде. Самим тим, ово и друга села морали су имати превентивне механизме да спрече пљачку и осигурају путнике и трговце, да чувају пут, то им је било у интересу.

О бурној и немирној историји овог кланца говори податак да људи данас траже злато укопано вековима уназад поред пута око Стопића пећине. Неки, по свој прилици, то благо и налазе.

Изгубљено значење

Одредницу *приселица* пронашли смо у *Лексикону српској средњеј века* који су приредили академици Сима Ђирковић и Раде Михаљчић, а потписао је Милош Благојевић. У њему је, поред осталог, наведено и следеће:

Приселица је била обавеза надокнаде штете нанете од стране разбојника или лојова у феудалном систему средњовековне Србије. У време владавине краља Милутина штету коју би претрпели дубровачки трговци током боравка у Србији било

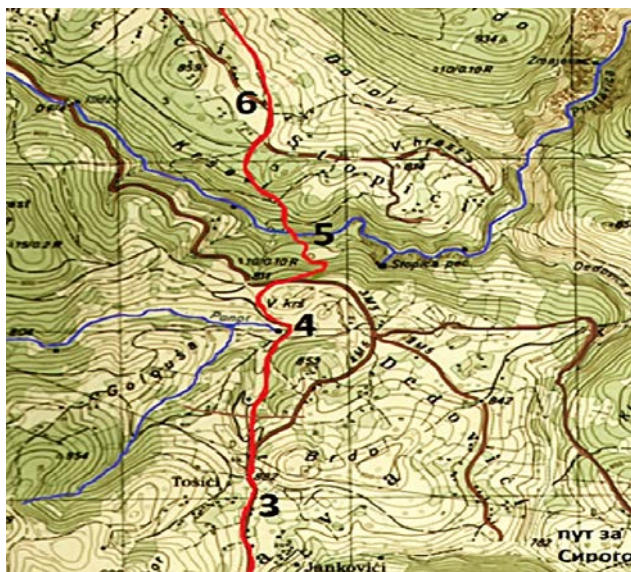

Пећина, снимак из ваздуха

је дужно да плати најближе село. Даље се наводи да је Стефан Дечански обавезивао целу жупу да плати приселицу, а да је његов син, краљ и потоњи цар Душан то питање уредио Законом. После распада српског царства овај принцип је напуштен, па су у областима кнеза Лазара и Вука Бранковића приселицу плаћала села из ближе околине места где је извршено разбојништво. Манастири су ослобођени ове обавезе, али су причињену штету плаћала зависна села око манастира ако је штета начињена на манастирској земљи.

Изнети подаци нам погодују да успоставимо корисне чињенице о тзв. *Турској калдрми*, (како је народ, али и хроничари зову) реци Приштавице у селу Рожанству, старе осам стотина година.

Милутин (Стефан Урош II Милутин Немањић краљ Србије од 1282. до 1321. године). У вези са његовом владавином је прво помињање пореза *приселица*. Каравански пут, који смо обрадили у посебном поглављу књиге (Пут који је населио Златибор – *Источни ђуџи ђравац* – Римски ђуџи – *Турска калдрма* – Бановски ђуџи *друјој рега*) доказано је у употреби најмање двеста година пре доласка Турака и успостављања њихове власти на овим просторима. Пут је једна од три главне комуникације која *пресеца* Златибор и у литератури је одређен као *источни ђуџи ђравац*, трговачки, каравански пут. Локално становништво, али и шире, па и истраживачи зову тај пут *Турска калдрма*. То је, у ствари, стари српски пут. Будући да је пут пресецао корито – кланац реке Приштавице, обавезу надокнаде штете учињене Дубровчанима у том кланцу плаћало је село Рожанство. Претпостављамо да су напади на караване у овом кланцу, иначе неприступачном, са стрмим странама

Реконструкција трасе старог пута – прелаз преко реке Приштавице

обраслим густом шумом, били чести јер је село услед сталних намета или страха од нових намета доделило име кланцу према овој обавези – Приселица, што је постало и име реке, истрпело још фонетских промена и у наше време варира између Приштавица и Приштевица.

У поглављу о настанку имена села Рожанства изнели смо хипотезе и аргументовали исте о настанку имена села. У турском попису 1525. године наведено је да село Рожанство има обавезу чувања кланца Приселице. То значи да је топоним дословно преузео назив пореза (или обавезе) који се исто тако звао.

Први умишљаји

Стекли смо уверење да је приселица (порез), временом постала предмет злоупотребе и манипулација па су сељаци (из било ког села), ако би им угинуо коњ или га ко убио или га заклали пси, довлачили у кланац, на територију која је покривена порезом и онда пријављивали напад разбојника и

наводни губитак коња услед тога. Због овога Душанов законик садржи и одредбе које санкционишу овакво потенцијално поступање и прописују казне за дела као што је наведено. Слично умишљају у данашњој птавној доктрини. Кад о овом говоримо имамо у виду Душанов законик (Закон благовјерног цара Стефана), члан 200. који прописује: *и иде се нађе човек у земљи, кому буде коњ умро, или вук изеде, или сам убио, а он приселицу узео за коња, и изнађе се истина, ако буде ишако, да му ђлаји јосидогар, чији је човек, седам коња.*

На траси старог пута, да не разматрамо даље, али сагледавајући од реке Катушнице до Ужица, најнеприступачније и најнепријатније за путника и дању, а камоли ноћу, са минималним могућностима да се затражи или добије ичија помоћ и са многим погодним местима за заседе и пресрећање путника, а да нико не види или чује је управо особина страна брда изнад Стопића пећине, па до корита реке Пришт-

вице. Цела остала траса пута на тој деоници је отворенија, пролази кроз села, поред кућа или пољана, отворених предела да се може из даљине и на време приметити опасност, бежати, супротставити се или позивати у помоћ. Због наведеног, свако ко је планирао да изврши пљачку, рачунао је на стрме стене испод којих су прилазили путници и трговци и на које је лако било бацити тешко камење и балване. У овим условима рељефа нису могли бити сигурни ни најобазривији ни физички спремни људи. Додатно, ветар у крошњама и хук реке реметили су тишину стотинама метара око кањона. Пећинске гудуре, многе увале и густа шума били су подесна места да се прикрију трагови сукоба и пљачке док се вест не прочује и власт не консолидује да предузима своје мере.

У Републици Србији нема насељеног места или географског појма *Приселица* или сличног топонима, а порез *приселица* је важио на целој територији крајевства односно царства, које је допирало близу Београда. То значи да су пљачке биле честе у кланцу данашње реке Приштавице, па су Рожанци, а могуће и Трнавци и Алинци (тада вероватно Раковичани) морали сваки пут прикупљати *приселицу* да штету надокнаде, па је било нормално да оближњи људи, који су реци гравитирали, исту временом назову по имену пореза – *Приселица*. Све се ово десило до времена српског краља Милутина.

Након успостављања турске власти у овим крајевима, после предаје Смедерева 1459. године уведен је нови порески систем, а еквивалент *приселице* је *дербенџијски* статус села Рожанства.

У предтурско време села Трнава, Рожанство и Алин Поток записивана су као Трнавица, Рожањска и Раковица. ▲

Трнавски поток на ушћу у Приштавицу

Кањон Приштавице

СВЕТИ ТРИФУН И ВАЛЕНТИН

Пијани од љубави

Да ли ће епидемиолошке мере утицати на избор празника који ће предани свечари прослављати у понедељак, 14. фебруара

Ко је, и зашто, смислио Дан заљубљених, и то као празник у чијем се називу крије оксиморон? Јер, ако неко искрено воли, онда празнује сваког дана; није потребно уводити „црвено слово“ да би се таква осећања исказала вољеној особи, себи или другима (слична нелогичност прати и Дан жена).

И зашто је за празник љубави прихваћен дан бискупа Валентина, свештеника заклетог на целибат, коме је католичка црква 1969. године, у време столовања папе Павла VI, ускратила свечаки ореол? Избрисан је са списка светих јер црква не може да слави неког чија три чуда нису доказана. Или је реч о свештеномученику Валентину из православног календара, али он се спомиње 12. августа, кад и Преподобна мати Ангелина Српка, мада би га у том случају браћа католици тешко прихватили.

Паганско порекло

Због пуританских догми што су одувек особене цркви, многи верују да је, упркос томе, Дан заљубљених празник поникао испод монашког хабита и да је новијег датума. Није. Корени му се скривају у Луперкалијама, празнику установљеном у античком Риму у славу Луперкуса, бога веома сличног Пану. Славило се као код нас, у Србији, чак четири дана, од 13. до 16. фебруара, али ритуали су још непознати, или су исувише скаредни за ово чедно време па су склоњени из видокруга смерне публике. Сврха толиког прослављања била је заштита од зловних богова, духовно уздизање слободних житеља Рима, као и призивање здравља и – плодности!

Сматра се да је пагански, политеистички или шизматички мавео са овог празновања свукао енглески песник Џефри Чосер

(„Кантерберијске приче“) крајем XIV века, али морало је још прилично воде да протече сврпским рекама, да овај празник провири из племићких салона и почетком прошлог века буде прихваћен од „најширијих маса“, када је и институционализован.

И као што иза ратова у прошлом и овом stoleћу не чучи политика већ такозвани војно-индустријски комплекс, тако иза популарних светковина не стоји традиција, већ похлепа трговинских корпорација. Слично је и с Даном заљубљених, који трговцима доноси тек незнатно мањи приход од оног који уберу очи Божића. Што би се рекло – чист ћар!

Па иако је реч о празнику за који се верује да иза њега, наводно, стоји Црква, код нас је стидљиво стекао право грађанства средином седамдесетих, много пре него прослава Нове године по старом Сосигеновом (јулијанском) календару, што је додало ветар у једра заговорница и поклоницима теорија завере. Тако се нација поделила на „модерне и просвећене“ који су почињали да славе Дан заљубље-

них и рашчињеног Валентина, и на „затуцане“ што су остајали верни Светом Трифуну, старом заштитнику винограда, виноградару, подрумара, винопија и механџија, чији су празник криомице обележавали 14. фебруара (а неки и свакодневно) тешећи се да бар нема паганске корене.

Од комедије до трагедије

Али, као и са српском Новом годином, и са заљубљеношћу ваља бити опрезан!

За разлику од љубави, која може бити општа, племенита, екуменска, патриотска, национална, породична... заљубљеност је прилично озбиљно, а по некима, с љубомором као својим

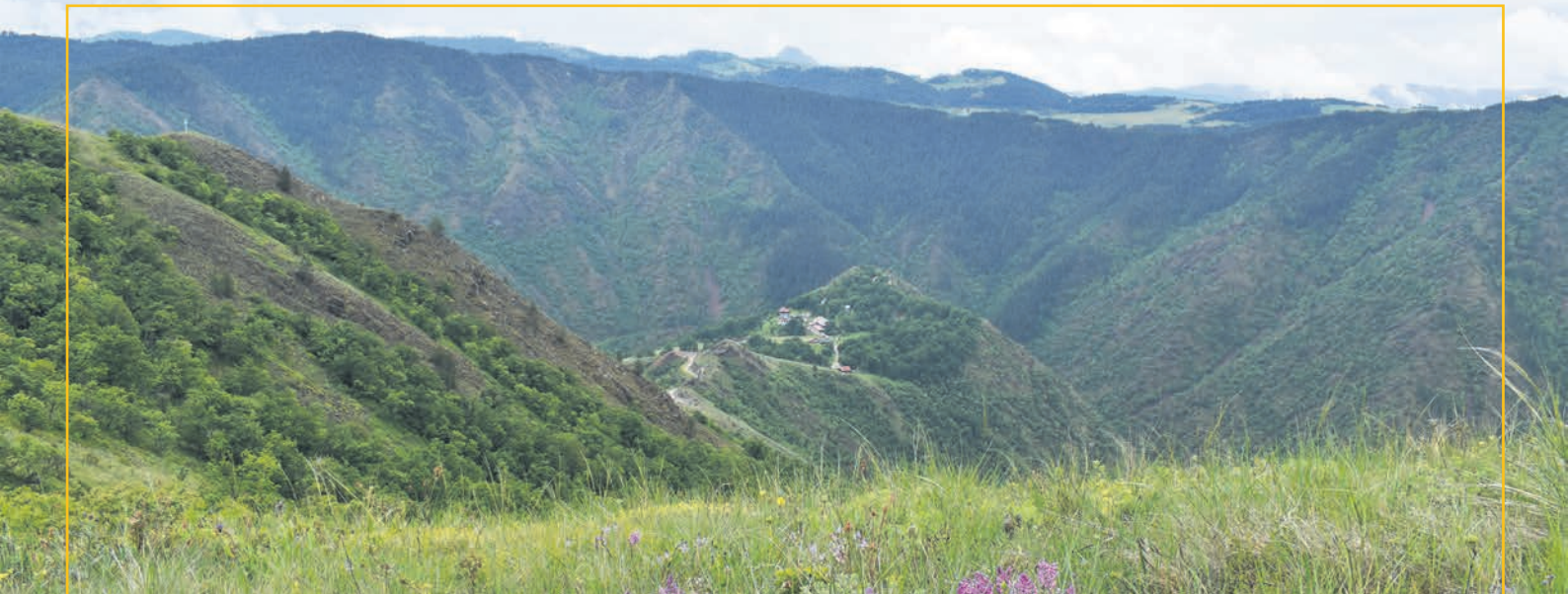
најозбиљније је када неко воли једино себе! Ипак, празник се назива Дан заљубљених, а не Дан љубави.

Иако се верује да су заљубљивање и љубав својствени само младости, требало би 14. фебруара завирити у дневне боравке домова пензионера или у њихове клубове због суочавања са таквим предрасудама. Ни трага депресији, многи заборава на деменцију, радују се и веселе читав дан, све пршти! Тако се ономад догодило да је на питање збуњеног радозналца који их је једног 14. фебруара затекао „ин флагранти“ шта славе, испрени чича одговорио – Дан заљубљених – а на

„нупроизводом“, и врло опасно стање. Не постоје злочини из љубави, само заљубљеност има моћ да у толикој мери помути свест. Зато мудри писци та страсна осећања никад нису смештали у комедије, већ готово искључиво у трагедије. Љубав понекад потраје вечно и може да оплемени свет, да га начини и бољим, и лепшим, а заљубљеност не, напротив! Изузетак од тог правила је само неузвраћена љубав, а

прилично глупаву примедбу да је реч о празнику који баш и не доликује њиховим годинама, свечаним тоном, али шеретски намигујући, узвратио оним чувеним афоризмом: „Нема старог лава који не би пристао да буде млад магарца“.

Зато, срећан вам Свети Трифун, а Валентина ћемо славити догодине, кад прође овај ужас од пандемије, па да се изгрлимо и изљубимо као људи. **М. Симић**

ЗАШТО ВОЛИМ ЗЛАТИБОР: ЗДРАВКО МИРЧЕТА

Златни поскок

Нема правог мушкарца а да не маштари да последњи овоземаљски час проведе као калиф Харун ел Рашид. Тај славни арапски песник представио се Најмудријем у наручју неке младе лепотице – на ужас све три своје љубљене супруге. Сасвим је могуће да је тога бивало и пре њега, али је случај вредног калифе први који је повест забележила. За оне касније, чуло се... а за неке ће се тек чути!

Спомињем песника и слатко умирање јер сам пре тридесетак година упознао Здравка Мирчету, вредног сликара и графичара из Книна, па кренуо да га упознајем с лепотама Србије не бих ли му одагнао тугу која је у то доба тиштила сваког честитог човека!

Чувши шта смерамо, мој покојни таст, Личанин родом из Дрежнице, понуди нам своју скромну викендицу на Партизанским водама беспотребно нас уверавајући да су Златибор и његови житељи – прави мелем за напаћену душу. Заиста, после његовог далматинског крша, питомина Златне планине, саосећајност људи, клеквача и пршута истински су га раскривили, па се мој Здравко намах опустио, отворио и распричао... чак се и смејао!

Чудна „терапија“

Можда то и није вредно спомињања, да ме у један мах није упитао да ли на Златибору има – поскока?! Има свега, одговорио сам, али за поскоке или какве друге гује никада нисам чуо. Слегнуо је раменима и промрмљао „Штета“, чиме је разбудило радозналост. Случај је, дакле, вапио за истрагом!

Тумачење је било такво да сам у ову причу морао да уведем славног арапског

песника и његово „слатко умирање“. Јер, Здраве је понудио рецепт за – „слатко преживљавање“!

Та прича нас је одвела у крш и беспуће Буковице, иза Велебита, где царују поскоци и црне удовице. Толико их има, да се људи из тог краја и не обазире на њих и њихове уједе. Али, када се догоди да гуја уједе некога ко још није стекао имунитет, сви из села, ма где да су и у каквом послу били, престају с радом и хитају кућама, па право у конобе. Тамо нарежу пршут и наточе вина, смотају негде успут мало хлеба, па с тим провијантом оду код оног, уједеног...

Помислио сам да му долазе да се опросте, а да пршуту и вино носе за дачу, обавезан посмртни обред? Таман посла! Чим стигну, почну да нуткају уједеног несрећника и да се госте у сласт. А, ако им понестане провијанта, скокну до коноба па донесу још. И тако бар до јутра, најмање!

Али шта онда? Или, шта ако онај злосрећник у међувремену подлегне опасном змијском отрову?

– Неће – уверавао ме је Здраве. – Јер, ако не усни током прве двадесет четири уре, преживеће сигурно! То је чак и медицински потврђено! Зато га и замајавају, хране и наливају вином све време не би ли му одагнали сан...

Прво што ми је пало на памет било је да запатимо поскоке и овде, по Србији, а нарочито на Златибору, па да се „имунизујемо“ до миле воље. А змије, кад мало боље размислим, не морају ни да уједају!

Вина имамо колико ти душа иште... мада су ми мало кабаста, па бих препоручио ракијицу. Али, кад је реч о пршуту,

Силног, јер бар тамо Србе нису називали „агресорима“ (ко ли је смислио да неко може бити агресор у својој рођеној земљи?). Тамо је организовао и неку ликовну колонију, па је свуда засејао камене скулптуре, манастирски конак, а гостопримницу и Богословну школу украсио сликама. Хвалисао се једном да и колеге друге вере све чешће долазе и да своје присуство све ређе крију!

Али, оно наше друговање на Златној планини није заборавио, па кад би га опхрвала туга, скокну по овамо макар и на дан-два, по најпоузданијем лек за душу.

– Да могу, цијелу бих Буковицу пренија овамо – признао ми је једном у тесној кафаници у којој смо се тих дана „имунило-зали“ са неким другарима. – А да је сриће, можда бих сањарио да цијели наш Златибор преселим онамо, код нас?

Тако је рекао – „наш Златибор“! Јер, усвојио га је, а и питома планина је изгледа усвојила њега? И долази редовно, чак више и не свраћа код мене у Београд, већ ми се јави тек кад смести кости у неком хотелу или коначишту. А што је најзамљивије, увек навали да – „дођем код њега у госте“! И, шта ћу, пут под ноге, па на Краљеве воде... да кренемо у потрагу за поскоцима.

ту добро стојимо. Због тога, у нашим условима, оваква „имунизација“ би можда била не само успешнија, већ и редовнија?

И за тугу има лека

Могоа је да остане овде као свој на своме, али вратио се на згариште јер тамо су му корени, па да му не самују успомене. Али, атеље је преселио у Кистању, уз манастир Крку, задужбину Јелене Шубић, сестре цара Душана

РОНИОЦИ НА ЗЛАТИБОРУ

Водени свет Златне планине

Рибничко језеро су изабрали првенствено због тога што је оно једно од језера које има необичну наранџасту боју, иначе већина језера у Србији има плаво-зеленкасту

Рониоци Ронилачког клуба „Свет рођења“ из Београда и Панчева су по други пут на Златибору. Све је почело када су упознали Милоша Филиповића који је био члан њиховог клуба и који их је позвао да буду његови гости, па је као резултат њиховог боравка у Раковици прошле године дошло до истраживања Тавничког језера. Они су уједно били и први рониоци који су ронили испод леда на овом златиборском нетакнутом бисеру. Иначе, екипа се бави истраживањем подводног рељефа, флоре и фауне, а примарно раде као фотографи за Националну географију Србије.

– Ми смо фотографи и видео сниматељи – рекао је на почетку Јанез Кранц, иначе инструктор РК „Свет рођења“. – А занима нас све у вези језера. Ми смо, у ствари, стални сарадници Националне географије Србије и често имамо истражи-

вачке и фотографске акције које се преплићу једна с другом.

Под наранџастим ледом

– Ово нам је једна од најзатвешенијих акција у последњих неколико година – додао је Ивана Орловић Кранц, подводни фотограф Клуба. – 25. и 26. јануара смо кренули са рођењем када је било 20 степени испод нуле. Разни проблеми су нас насклали, почев од тога да нисмо могли да упалимо ау-

томобиле како бисмо стигли до локације, преко отварања рупе на леду када је већ било „мало топлије“, -17 степени, затим су нам мрзнули делови опреме над и под водом па је то требало решавати на тако ниској температури, а све да би се дошло до што атрактивнијих кадрова.

Рибничко језеро су изабрали, кажу, првенствено због тога што је оно једно од језера које има необичну наранџасту боју, а све захваљујући самом глиновитом терену што помало подсећа на

мексичка језера. Иначе, већина језера у Србији има плаво-зеленкасту боју.

– Врло је специфично језеро; нисмо очекивали такву воду. Она подсећа на мексичке сено-те, вуче мало на жуту боју што је супротно од свих језера у којима смо до сада ронили, поготову ако се има у виду да је то водозахват. Интересантан је био и лед, односно његова дебљина од око 15 центиметара у ово доба године – додао је Јанез.

– Национална географија

Екипа се бави истраживањем подводног рељефа, флоре и фауне, а примарно раде као фотографи за Националну географију Србије

увек истражује нешто ново. Оно што смо видели као шансу и занимљивост коју смо хтели да приближимо гледаоцима и читаоцима, јесте да су, за разлику од Рибничког, сва језера, било да ронимо под ледом или не – имала зеленкасту или плавакасту боју воде, док Рибничко има наранџасту. То је нама феноменално, и видећете како ће то да испадне спектакуларно! Изгледало нам је као нека научна фантастика – није крила одушевљење Ивана.

Живот у минусу

Животињског света има и под ледом, али само зарањање под дебео лед носи бројне опасности. Јар ту се могу десити и предвиђене и непредвиђене ствари, а

” Ронилачки клуб се захвалио општини Чајетина која је омогућила истраживање, као и ЈКП „Водовод Златибор“ Чајетина, ЈП „Голд гондола“, ИБ центру, ТУ Гостиље и домаћинству Филиповић ”

само обучени рониоци знају како да поступају у тим ситуацијама.

– Роњење под ледом не дозвољава слободан изрон, што значи да не можете да изроните било где у сваком тренутку. Имате један једини отвор и где год да одете под тај покривач леда, ви морате да се

вратите и пронађете своју рупу. Зато је организација веома озбиљна; имамо спасилачког рониоца на рупи, везани смо двоструким конопима, служимо се сигнаlima тако да у сваком тренутку, ако би дошло до замрзавања опреме, можемо да нађемо излаз напоље и да

све прође безбедно – објашњава Ивана.

Екипа овог ронилачког клуба ускоро иде у Аустрију где ће такође ронити под ледом, а затим их очекују још и Мексико, Израел и трагање за делфинима, а потом бродски сафари у Египту.

Ронилачки клуб се захвалио овом приликом општини Чајетина која је омогућила истраживање, као и ЈКП „Водовод Златибор“ Чајетина, ЈП „Голд гондола“, ИБ центру, ТУ Гостиље и домаћинству Филиповић.

– Без целе ове екипе и организације, не би било могуће да направимо овако захтевну и тешку акцију, а видећете да ћемо монтирати заиста сјајан материјал – рекла је на крају Ивана Орловић Кранц. ▲

БЕСПЛАТНИ ОФТАЛМОЛОШКИ
ПРЕГЛЕДИ НА ЗЛАТИБОРУ

Лагодан пут до бољег вида

У оквиру пројекта ЛАКШЕ ДО БОЉЕГ ВИДА - „Еликсир“ долази код вас, Општина Чајетина обезбедила је за своје становнике бесплатне очне прегледе у сарадњи са Специјалном офталмолошким болницом „Еликсир“ из Новог Сада и очном клиником „Фјодоров“ из Калуге, у Русији.

Прегледе на Златибору у просторијама Културног центра Златибор 17. и 18. јануара обављао је др Сергеј Јаковљевич Ромањенко, главни хирург МТК „Микрохирургија ока“ из Калуге. Приликом прегледа намењених деци и одраслима на располагању је била најсавременија мобилна офталмолошка опрема, стручни медицински тимови болнице „Еликсир“ и офталмолога из Русије, могућност одређивања диоптрије и израда наочара у Оптици „Еликсир“, а након тога сви заинтересовани имају и могућност лечења у болници „Еликсир“ у Новом Саду и на очној клиници „Фјодоров“ у Калуги.

Истакавши одушевљење нашом планином која нуди здравље у ваздуху, небу и боровима, директорка специјалне офталмолошке клинике „Еликсир“ др Ружа Суботић рекла је да овом приликом

они нуде здравље очију. Свуда се показало да је офталмолошка помоћ потребна становништву, како деци тако и одраслима, а њихова клиника има изузетно добру опрему, и за дијагностику, и за операције. Директорка истиче да им је циљ да пацијенту дођу на ноге, јер тиме могу спречити слепило, а када се нешто спречава то је пун погодак.

Речена акција је имала велики одзив, па је за два дана прегледано 80 пацијената. Крајем фебруара, када је заказан још један термин за прегледе, грађани који су се пријавили могу очекивати позив од клинике када ће им бити одређен нови термин за офталмолошки преглед.

Поклони „Зрачку“ из манастира Дубрава

У петак, 28. јануара, дневни боравак за децу са сметњама у развоју „Зрачак“ посетили су отац Данило, мати Теодора и монахиња Ксенија из манастира Дубрава.

– Корисници „Зрачка“, запослени и чланови Златиборског круга уживали су у дружењу са оцем Данилом и монахињама, па је овај сусрет протекао у радости и захвалности за њихову посету и поклоне које су донели свим корисницима поводом празника и славе Светог Саве – рекли су у Удружењу грађана „Златиборски круг“.

– Осим пакетића са слаткишима и грицкалицама, корисници су добили и пакете „Од срца срцу“ са духовном литературом – књигама за децу и бројаницама, а најдражи поклон су им били благослови оца Данила и мати Теодоре. Деца су драгим гостима певала и рецитовала и радосном љубављу узвратила за ову драгоцену посету.

ПАНОРАМСКИ ТОЧАК

Дечја радост за одрасле

Пред панорамске гондоле Златибор добија још једну атракцију – вертикални панорамски точак. Та новина се налази наспрам хотела „Олимп“, у делу намењеном за игру деце.

– Реч је о пројекту приватног инвеститора из Русије. Панорамски точак ће у сваком случају употпунити туристичку понуду Златибора, првенствено за децу, али и за одрасле – рекао је Милан Стаматовић, председник општине Чајетина.

Точак има 24 отворене кабине и креће се споро. Уз то, обogaћен је и светлосним ефектима. Ускоро ће се обавити и његово тестирање и пуштање у рад.

УРНЕБЕСНА КОМЕДИЈА У КУЛТУРНОМ ЦЕНТРУ „ЗЛАТИБОР“

„Сокин и Босина“ искрено насмејала публику

Представа „Сокин и Босина“ је имала више од двеста извођења, а 17. јануара ју је видела и публика у Културном центру „Златибор“. Ту комедију је режирао Југ Богдановић према тексту Милице Константиновић, а у њој глуме Љиљана Благојевић, Весна Станковић, Калина Ковачевић и Милош Ђорђевић. Необичне ситуације једне породице у којој проблеме разрешавају ташта и свекрва освојиле су и овдашњу публику, и речито указале на разлог њене дугогочности.

Представа овако необичног назива донела је публици дах ведрине и искреног смеха изазваних једноставношћу радње засноване на необичним ситуацијама у породичним односима, а уверљивост врсне

глумачке екипе је допринела свеопштем утиску о представи.

– Чар представе је у томе што је она на трагу Нушића и бави се нашим менталитетом, односима у породици у којој су једни равничари, а други брђани „монтањари“ – рекла је Љиљана

Благојевић, једна од протагониста. – Сиже је однос генерација, младих и мало старијих. Бави се свим проблемима који постоје на тим нивоима, а обрађени су на веома духовит начин.

– Ја глумим жену која је камионџија, прилично груба и

мушкобањаста, а удата је за балетана – описала је своју улогу Калина Ковачевић. – То јесте смешан спој, јер приватно сам доста ситна док мој партнер Милош Ђорђевић који игра балетана, има два метра и бар сто петнаест кило. С те стране ми је било занимљиво да себе представим у новом лику. Волим да играм комедије и у позоришту је обично то мој избор, док на телевизији играм у драмским улогама, углавном епохама.

Љиљана Благојевић, Весна Станковић, Калина Ковачевић и Милош Ђорђевић бриљирају у својим улогама, па стога не чуди да је, публици на радост, Милица Константиновић решила да напише и њен наставак који би требало, како нам открива Љиљана Благојевић, да буде постављен на сцену већ априла ове године.

ГАЛЕРИЈА КУЛТУРНОГ
ЦЕНТРА

Зимска идила

уторак, 04.01.2022. године у 17 часова, у Галерији Културног центра Златибор свечано је отворена прва изложба слика под називом „Зимска идила“ у излагачкој 2022. години. Ову годину започињемо зимским пејзажима Милоја Миће Веселиновића, познатог и као Тарски. На отварању, посетиоцима се обратила Андријана Андријашевић и аутор радова Милоје Веселиновић који

је нагласио да је ова изложба посебна и по томе што је јубиларна, 40. по реду, где су представљени пејзажи западне Србије, препознатљиви мотиви Златибора, Таре, Бајине Баште и околине.

Мића Тарски се, овом приликом, у Галерији представио својим препознатљивим стилем пејзажисте. Планински предели Тарског подсећају на детињство и враћају га у то доба, одкле црпи непресушну инспирацију.

Ствара у свом атељеу на Тари, где се налази и његова стална поставка слика.

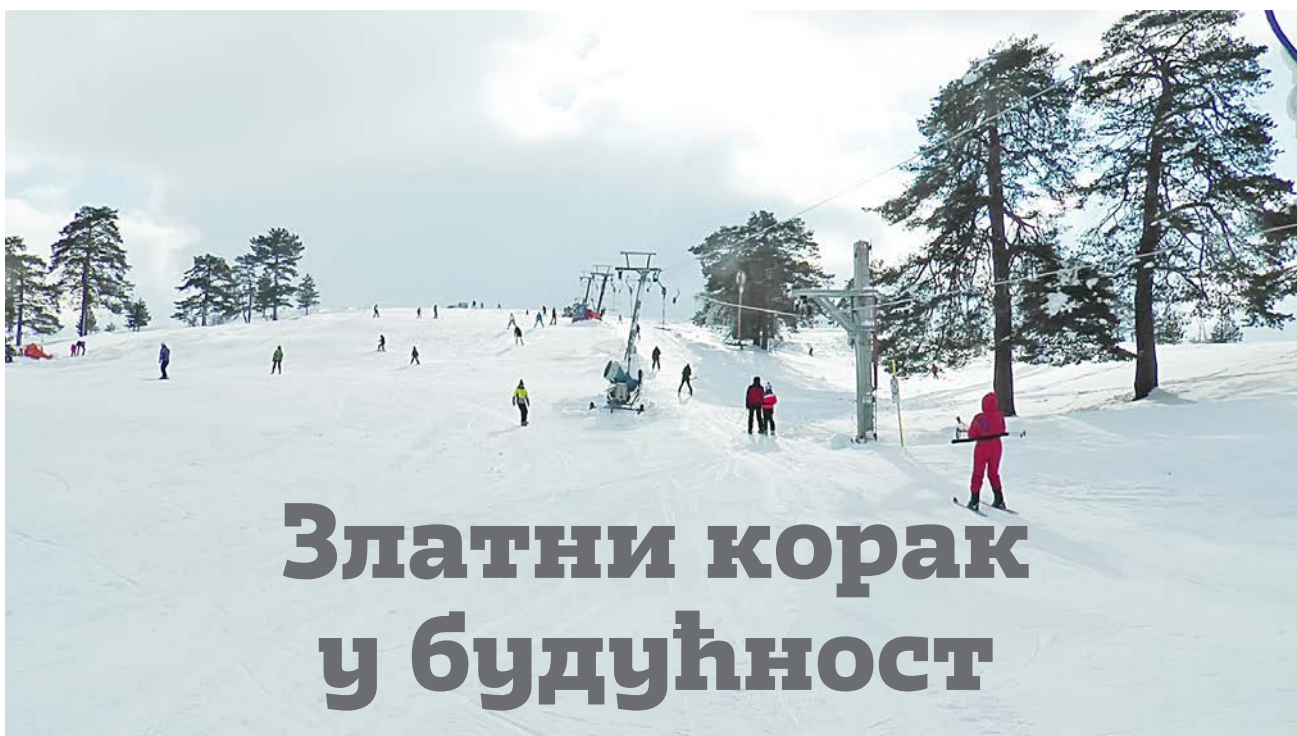
– Сликам јер имам два живота – каже уметник. – Истински, који сам живео и сањао у детињству, који сањам и даље; стварни који као лишће презими, па се на бордо кармин и тамно зеленом лишћу појави нежно зелена боја...

Његови лазурни акварели приказују нежне зимске пејзаже, ритмичног колорита, топлих и хладних боја прожетих белином папира, стварајући тако зимске насносе снега и бајковите призоре.

Мићина уља су тематски повезана са изложеним акварелима. Експресивнија су и слободнија у потезу, жустрија али једнако бајковита и пријатна за посматрача.

Зато позивамо посетиоце да дођу и уроне у ову зимску идилу, до краја јануара 2022. године, након чега ће у Галерији бити изложени нови радови Драгољуба Капловића и Душана Старчевића из Ужица.

ДОВАР СТАРТ ЗА „SKI CENTAR GOLD MOUNTAIN“

Златни корак
у будућност

Уз подршку Општине Чајетина основано је Друштво са ограниченом одговорношћу под називом „Ski centar gold mountain“. Након дуго година боравка на Обудојевици, односно вишегодишњег бављења обуком скијаша почетника, оснивачи су дошли на идеју да свим заинтересованим туристима понуде нешто атрактивније. С обзиром да временски услови нису увек по мери скијаша, набављено је десет топова и два табача снега како би стазе биле оснежене током дужег временског периода.

Ширење понуде

У самом центру Златибора налази се новоотворени „Ski centar gold mountain“ који је једно од посећенијих одређишта ове сезоне. Велики број туриста искористио је прилику да своје прве скијашке кораке направи у ски школи овог центра и на основу првих искустава корисници имају веома позитивно мишљење и жељно ишчекују нови долазак.

– Захваљујући нашој општини добили смо дозволе да реконструишемо скијалиште Обудојевица и преуредимо га у прави Ски центар – каже Бојан Шукиловић, директор маркетинга новоотвореног центра. – Скупа са

Бојан Шукиловић

мојим сарадницима и колегама дошли смо на идеју да се удружимо и направимо озбиљан ски центар који може да прихвати госте који траже пажњу и који воле овај зимски спорт. Ски центар поседује скијашице које су на почетку стазе где скијаш добијају своју опрему на сат. У наставку се налази почетни полигон где добијају своје инструкторе. Након што савладају

основни ниво знања прелазе на напреднији и тако се померају пропорционално по стазама. Инструктор процени ниво знања сваког скијаша и након курса од четири до пет часова скијаши успешно скијају са највеће падине Обудојевице.

Међу полазницима су пре свега деца школског узраста, међутим има и одраслих, а сама обука скијања је идентична за

обе узрастне категорије. Рад с полазницима свих узрастних група поверен је професорима спорта и физичког васпитања.

Велико интересовање

– Посећеност је била задовољавајућа и с обзиром да смо тек основали овај ски центар. Презадовољни смо и надамо се да ће још више скијаша бити у наредном периоду. Најмлађи полазник је имао 3.5 године и он је већ скијао са врха овог брда. Одушевљени су били и родитељи и ми, добио је диплому и следеће године ће доћи да се усавршава. Било је и старијих скијаша на нашој стази који су стварно презадовољни припремљеношћу терена. Иначе, стазе се свакодневно табају, а преко ноћи их топови оснежавају.

Због својих благих падина скијалиште Обудојевица је идеално за учење првих скијашких елемената. О великом интересовању говори податак да кроз Ски центар на дневном нивоу прође око триста почетника. За наредни период планирана је набавка још једне ски траке како би се растеретили полигони за почетнике.

За све потребне информације и резервације сви заинтересовани могу да се јаве на број телефона: 069/3044461. ▲

НОВА ПЛАНИНАРСКА ГОДИНА

Почело је празником

Планинарско друштво „Александар Џавовић“ традиционално је обележило свој дан шетњом која је ове године спроведена на Водицама и у Доброселици уз учешће више од педесет планинара

После налета снега у недељу 23. јануара време је отворило пут да се успешно изврши акција пешачења на дан планинарског друштва „Александар Џавовић“. Око 50 учесника из планинарских клубова и друштава из околине је кренуло ујутру а почетна тачка је била у центру Водица, тачније код хотела „Ловац“, и кренуло се кружном стазом преко Преседа ка Прерасту а пауза се правила код цркве у Доброселици.

– Захваљујем свим клубовима и друштвима која су данас учествовала у овој акцији – рекао је Ђорђе Жиловић из ПД „Александар Џавовић“. – Наше друштво у овој години планира многе акције, а трудићемо се да се одазовемо свима која су дошли код нас.

Део стазе је водио путем, део преко неугаженог снега све до Прераста, а лепо време и велика видљивост су умонгоме помогли да се ужива у погледу на кањон реке Увац и доњу Доброселицу. Како наводи ловочувар који је водио део пута, могли су се видети и моћни белоглави супови који су од скора почели да долазе на ову страну златиборског округа.

Завршни део стазе је ишао преко Борове главе и назад на почетну тачку где се прошло и поред Каубојског града. Стаза није била дуга, свега десетак километара, али леви предели и време су оставили утиске на још једну добро организовану акцију као почетак нове планинарске године.

ДВЕ МЕДАЉЕ НАШИХ СТРЕЛИЧАРА

Поносни на постигнуто

Стреличарски турнир у оквиру првенства Србије одржан је у дворани Туристичко-рекреативног комплекса Златибор уз учешће преко 60 такмичара из целе Србије. Домаћини из стреличарског клуба „Златиборац“ освојили су две медаље.

Укупно 68 такмичара из седам српских клубова окупило се на Златибору на веома јаком турниру, а фијук стрела и звук погађања мете чули су се у великој дворани Туристичко-рекреативног комплекса. Домаћини из СК „Златиборац“ су се осим добре организације показали и у такмичарском смислу јер су освојили друго место у екипој конкуренцији са рикв луком, а у саставу Ђорђе Марјановић, Драган Жуњић и Милош Бољевић.

Врхунска организација

– Ово је посебан дан за наш клуб јер је велики изазов организовати турнир и такмичити се – каже Ђорђе Марјановић, председник и такмичар СК „Златиборац“. – Комплетно смо презадовољни, а и утицај стреличара је да су условима које имамо овде изузетни. Задовољни смо и учинком, освојили смо друго место екипно. Пред нама су још два такмичења и државно првенство у марту па се надамо да ћемо посетити сва три такмичења. Календар је мало, што се каже „тесан“, па нису

били најбољи стреличари. Прошлог викенда је био један турнир у Руми, са 140 такмичара, а чињеница да је 23. јануара вејао снег па се много људи одлучило да ипак не дође овог пута. У неком будућем планирању ћемо померити овај дан за неке боље временске услове. Људи који су данас дошли су показали врхунско стреличарство на високом нивоу.

Стреличарски клуб „Златиборац“ је у врху српског стреличарства, а томе доприносе и резултати Милоша Бољевића из Подгорице који је пре годину и по дана постао његов члан, а на Златибору је освојио сребро у појединачној конкуренцији са рикв луком.

– Милош Бољевић је пре свега наш другар. Он је доста искуснији стрели-

чар од нас. Човек се дуже од 10 година бави стреличарством, има и међународни резултат. Код нас је у последњих годину и по дана на сваком турниру узео барем једну медаљу. Захваљујући његовим резултатима смо котирали на лествици Савеза доста боље. Од турнира до турнира се мења позиција. Генерално, индивидуални пласман је нешто што прави разлику. Клуб је у врху, трудимо се да ту и останемо.

Све категорије

Осим по старосним категоријама, такмичари су подељени и према типу лука који користе, па тако постоје голи лук, рикв лук са контракривином и компаунд лук са точкићима. У бербоу конкуренцији тријумфовали су Дејан

Стојановић и СК „Ниш“, у рикв категорији победио је Владимир Тошић у појединачној конкуренцији, а „Око соколово“ у тимској, а у компаунд категорији славио је Владимир Гаврилов из клуба „Панонски гусари“ који су тријумфовали и екипно.

Ово је било друго такмичење у организацији СК „Златиборац“ после летошњег турнира на Швајцарији. У плану је да се у наредним годинама настави пракса са бар два такмичења у години, уз прилагођене датуме за турнире на отвореном и у затвореном. Организатори се захваљују на помоћи Општини Чајетина, Туристичко-рекреативном комплексу Златибор, Туристичкој организацији Златибор и Спортском савезу Чајетине. ▲

Почетак који обећава

Одбојкашице „Златибора“ победиле су екипу „Радничког“ у 12. колу Прве Б лиге Србије са 3:1 у сетовима на домаћем терену у Чајетини у првом мечу после зимске паузе.

Није било лако на првој утакмици после месец дана паузе која је била продужена због случајева корона вируса, али је уписан тријумф против екипе из горње половине табеле, по сетовима – 25:19, 25:22, 26:28, 25:10. У трећем сету Чајетинке су направиле серију од резултата 19:24 до меч лопте на сервис Кубуровићке, али се тада догодила повреда либера Марије Батинић, која је изнета са терена, што је оставило траг на екипи, па су играчице „Радничког“ освојиле сет. Саме одбојкашице „Златибора“ истичу да је меч био захтеван на кондиционом плану, али је екипа најбоље одиграла последњи сет на мечу.

– Знали смо да је „Раднички“ квалитетна екипа и да имају квалитетно појачање, играчицу која је била у

Суперлиги – рекла је капитен Александра Пантовић. – Спремале смо се последњих седам дана када смо успеле да се скупимо после болести. Надамо да ћемо на докнадити кондицију у наставку припрема за следећу утакмицу и да ћемо наставити са dobrим резултатима.

„Златибор“ је победио Крагујевчанке и јесенас на отвореном такмичењу у гостима, а показан је квалитет и у Чајетини за наставак борбе са Ваљево, Лесковцем и Врањем који су такође уписали победе у овом колу. Екипа је наставила низ без пораза на домаћем терену у овој сезони.

Екипа „Радничког“ је доживела четврти пораз у сезони и остаје на петом месту, а од следећег меча против „Лесковца“ зависиће да ли остају у борби за виши ранг са водећом четворком.

Иако је одношење Марије Батинић са терена забрињено све у дворани, играчица се добро осећа и биће у конкуренцији за следећи меч. Тим тренера Станка Брашанца са 10 победа и два пораза наставља сезону, а наредни противник биће екипа „Дунава“ на страни, док ће у фебруару играти још и са „Лесковцем“, „Стеријом“ и „Панонијом“.

НОРДИЈСКО СКИЈАЊЕ: БАЛКАН КУП И ЗВЕЗДА КУП НА ЗЛАТИБОРУ

Генерална проба Олимпијаде

Средином јануара одржана су два такмичења у нордијском скијању на Тић пољу, најпре међународни Балкан куп, а потом и Звезда куп.

Трке Балкан купа у нордијском скијању одржане су на Златибору уз учешће 30 такмичара и такмичарки из Србије, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Македоније, Бугарске, Летоније, Шпаније, Бразила, Чilea и Еквадора. У предивном амбијенту на Тић пољу отворена је година са два такмичења у нордијском скијању. Уз велику количином снега услове је првог дана мало омела магла.

Година великих домета

Репрезентативка Ања Илић заузела је два пета места, али је била најбоља у конкуренцији такмичарки које се надмећу у Балкан купу. Са овим тркама чланица „Звезде“ припрема форму за Зимске олимпијске игре које почињу 4. фебруара у Пекингу.

– Ово је олимпијска година и дуго тренирам у Италији за то надметање. Веома сам задовољна својом досадашњом формом. За месец дана почињу Олимпијске игре и планирам да ми тамо буде најбоља форма. Зато се спремам и то ми је главни фокус, само о томе мислим. Ово су прве трке у 2022. и јако сам задовољна формом, јер била сам врвлопласирана у Балкан купу. Услови су првог дана због магле били тешки, није се видела добро стаза, али сам успела да се изборим са тим проблемима. И истале девојке које су биле овде спремају се за Пекинг, тренирала сам и са најјачим тимом Естоније, тако да већ покушавам да уђем у ту конкуренцију, да се борим са њима. Потпуно је другачији осећај тренирати са бољима од себе.

Двоструку победу у женској конкуренцији остварила је Марта Рамос Морено из Шпаније, а два друга места на Златибору је заузела 46-годишња Бразилка Жаклин

Муроа која је од 2004. године чак седам пута наступала на Олимпијским играма – четири пута на зимским и три на летњим, и то у три спорта, у нордијском скијању, биатлону и бициклизму.

У мушкој конкуренцији на 10 хиљада метара у првој трци је победио Бугарин Данијел Пешков испред Шпанца Берната Сељеса, да би другог дана заменили места, а бронзе су се домогли Страхиња Ерић из БиХ и Марио Матианков из Бугарске.

– Живим у Пиринејима где моја породица има ски центар у Каталунји и ту сам почео. Ушао сам у регионалну селекцију и надам се да ћу ускоро бити у репрезентацији Шпаније. Веома сам поносан на победу и друго место ове недеље. Свиђа ми се ова земља, први пут сам у Србији, веома сам задовољан посетом и захваљујем свима – рекао је 18-годишњи Сељес.

Данас наде, сутра шампиони

Од домаћих такмичара у сениорским тркама учествовали су још и Ана Јеремић, Андреа Марковић, Ђорђе Пауновић и Тарик Аслани, а у тркама за млађе категорије и цицибане наступило је око 40 малишана. На стартним листама били су Емилија Средојевић, Јована Јоксимо-

вић, Младен Станковић, Андрија Тошић, Андреј Драговић, Анђела Рајевац, Алекса Рајевац, Андрија Величковић, Вук Средојевић, Урош Станковић, Јелена Јоксимовић, Невена Марић, Искра Гавовић, Кристина Ђорђевић, Лана Тошић, Давид Драговић, Ена Мурци, Софија Смиљанић, Михаило Јеремић, Стефан Марјановић, Петар Мурић, Мила Марјановић, Софија Кузљевић, Мина Шишовић (СК „Звезда“) Софија Бућић, Ксенија Мићић, Катарина Павловић, Вања Туцовић, Коста Ђуровић, Ивана Ђуровић, Ирина Ђуровић, Михаило Буишић, Андреј Бућић, Богдан Смиљанић, Дуња Смиљанић, Маша Буишић, Мина Туцовић (СК „Златибор“).

На дводневном такмичењу Звезда ФИС Куп, 17. и 18. јануара, у нордијском скијању на Тић пољу двоструке победе однели су Ања Илић и Страхиња Ерић, а учешће је узео велики број такмичара млађих категорија из локалних клубова „Звезда“ и „Златибор“, и гостију из Босне и Херцеговине и Македоније. Било је ово друго такмичење у претходних седам дана, након Балкан Купа.

На традиционалном Звезда Купу дуплу победу је остварила Ања Илић, према очекивањима, и тиме наставила процес

припрема за Пекинг. Квалитет у односу на конкуренцију потврдио је и Страхиња Ерић са два прва места, испред колеге из репрезентације Босне и Херцеговине Милоша Стевића и искусног Македонца Дарка Дамјановског. У претходних седам дана до одличја су стигли такмичари од којих се у клубу „Звезда“ очекује да буду наследници Ање Илић у наредним сезонама. Ђорђе Пауновић се већ такмичи у сениорској конкуренцији и у Звезда купу је стигао два пута до четвртог места, док је у Балкан купу освојио две златне медаље.

Задовољство постигнутим

– Ови резултати су по мени најбољи и мислим да је ово за мене веома добар почетак сезоне. Освојио сам два злата, био четврти и лепо сам возио трке. Веома ми значи што су овде такмичења, јер овде и тренирам. Очекујем да са оваквим резултатима наставим и да будем што бољи и успешнији у овој категорији, циљ ми је да будем први у првенству Србије – каже Пауновић.

Иначе, Ана Јеремић је у последњој јуниорској сезони.

– Задовољна сам својим претходним тркама. Јуче сам имала мали пех на стази, али данас сам вратила све то. Надам се што бољој сезони.

Занимљиво је било и на такмичењима млађих категорија, поготово код деце рођене 2015. или 2016. године која су добила највећу подршку. У категоријама до 14 година златне медаље освојили су Андрија Тошић, Јелена Јоксимовић, Богдан Смиљанић, Софија Смиљанић, а додељене су и медаље за Балкан Куп који је одржан претходне седмице.

Према тренутном распореду, на Златибору ове сезоне више неће бити смучарских трка, а у свим такмичењима ће уследити пауза од 6. фебруара због Олимпијских игара у Пекингу.

НОРДИЈКА НА ЦЕДИЛУ

Чиновничка кухиња

Нордијска скијашица Ања Илић неће ићи на Зимске олимпијске игре у Пекинг, јер се не налази на званичном списку репрезентативаца који је објавио Олимпијски комитет Србије. Смучарка са Златибора је изборила олимпијску норму прошле године али је, како сазнајемо, из ОКС достављено званично објашњење да није испуњена одређена интерна норма. Из СК „Звезда“ поручују да је Ања Илић испунила све тражене норме, уз претпоставку да иза свега стоји проблем због односа са колегицом из репрезентације Маидом Дрндић.

Ања Илић и њена сестра и тренер Мина Илић тренутно нису на Златибору, а у светлу нових дешавања ће се огласити тек после 1. фебруара и трка Балкан купа у Грчкој за које се тренутно спремају.

Да подсетимо: Илићева је као најбоља нордијка у Србији остварила норму и за претходне ЗОИ у Пјонгчангу али је, такође због административне одлуке, остала без одласка на највећу смотру снежних спортиста што је био најважнији мотив за 24-годишњу смучарку са Златибора.

Првенац кошаркаша у 2022. години

Кошаркаши „Златибора“ победили су „Колубару“ резултатом 108:76 у 21. Колу Адмиралбет кошаркашке лиге Србије и на убедљив начин одиграли прву утакмицу у 2022. години после месец дана паузе.

Меч је решен већ у првој четвртини када је домаћи састав направио серију 18:0, повео са 20:2 и после првих 10 минута водио са 36:12. Колико су се играчи Страјина Недовића ужелели кошарке видело се по добром кретању, одличним процентима шута (55% за три), а разлика је ретко падала испод 30 поена.

Сви играчи који су наступили уписали су се у стрелце,

а најефикаснији је био Санди Грубелић који је 18 од укупно 20 поена убацио током првих 10 минута. Капитен Душан Кутлешки је постигао 19 за индекс 24, Тадија Тадић је убацио 17, а центар Димитрије Николић је скупио 15 поена и осам скокова. Први кош у новој години за „Златибор“ убацио је Лазар Јоксимовић који је на крају имао укупно осам поена и шест скокова.

У екипи „Колубаре“ која није успела да понови изненађење као против „Младости“ у среду је најефикаснији био Матеја Тодорић са 24 поена, док је 15 убацио добро познати ривал из дреса Прибоја Сеад Хаџиџевић.

Да подсетимо, „Златибор“ је одиграо тек 17 од 21 планираног кола и остварио 12 победа и пет пораза, што је процентуално најбољи учинак у лиги. Према распореду, у наредном колу „Златибор“ се састаје са екипом „Металца“ у Ваљеву, а потом га очекује четврти турнир АБА2 лиге у Бања Луци.

Осим што је чајетинска дворана поново била солидно испуњена, утакмица се могла испратити и на каналу Дигитал скор а пренос је први пут реализован са роботизованим камерама које су недавно постављене у овој дворани.

Тешко до „Жућкове левице“, али нада увек постоји

Кошаркаши „Златибора“ играће Кспротив екипе „Меге“ у четвртфиналу Купа Радивоја Кораћа, одлучено је жребом у београдском хотелу „Краун плаза“. Остале парове чине „Црвена звезда“ – „Раднички“, „Партизан“ – „Борац“ и земунски ФМП – „Борац“ из Чачка.

Чајетински кошаркаши ће одмерити снаге са београдским тимом у четвртка, 17. фебруара од 21 час што ће бити други меч на турниру. Победник овог дуела иде на бољег из меча „Црвена звезда“ – „Раднички“, а црвено-бели су и браниоци трофеја.

Ово ће за „Златибор“ бити друго учешће на Купу Радивоја Кораћа, након што су се такмичили такође у Нишу пре четири године када је „Партизан“ победио у четвртфиналу. Против „Меге“ чајетинска еки-

па сусретала се у оквиру Суперлиге пре три сезоне, као и у пријатељском мечу 2020. године.

Куглице на жребу извлачили су селектори сениорских репрезентација Србије Марина Маљковић и Светислав Пешић, градоначелница Ниша Драгана Сотировски и први човек „Триглав осигурања“,

вишегодишњег насловног спонзора завршнице Купа Кораћа, Драган Марковић. Пре самог жреба, бројне госте, међу којима су били тренери и капитени клубова учесника, поздрављено је председник КСС Предраг Даниловић, који је изразио велико задовољство што ће Ниш поново бити домаћин завршнице Купа.

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

издавач

Агенција за издавачку
делатност и маркетинг
„Мали Ђира“

Главни и одговорни уредник
Милић Симић

Редакција

Миријана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Данка Милованић
Мирослав Јевремовић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

На првој зимској прозивци
била је већина играча из
прве половине такмичења

Тренер
Жарко
Јовановић

ПРИПРЕМЕ ФУДБАЛЕРА ЗЛАТИБОРА ЗА НАСТАВАК ПРВЕНСТВА

Очекивања по мери могућности

– Почетак је тежак због временских прилика, али тако је на Златибору – каже тренер Жарко Јовановић и додаје: – Додуше, снег је и користан у првој фази припрема коју смо овде одрадили. Пре одласка на црногорско приморје покушаћемо да одрадимо провере у околини где има вештачких терена. Од 1. фебруара ће почети ударна фаза припрема. Сваки почетак је тежак,

плеј офа, сваки нам је бод драгоцен да бисмо у плеј ауту били у што бољој стартној позицији. Циљ нам је и да кроз јако такмичење афирмишемо неког младог играча.

Још је непознато са каквим ће саставом Златибор ући у наставак Прве лиге, али је на првој зимској прозивци била већина играча из прве половине такмичења. Сигурно је да ће бити још

сјајна средина за мене, да могу много да напредујем. Прошао сам млађе категорије „Црвене звезде“, био сам у генерацији са Марком Грујићем, Луком Јовићем, Вукашином Јовановићем, Филипом Манојловићем, стварно је сјајна генерација била. После сам прошао много клубова у Србији, махом сам играо Прву лигу. Имао сам пехова са повредама што ме је спречило у напредовању – каже нови играч Златибора.

Првог дана припрема тренирали су Владимир Савић, Лука Савић, Михаило Драгићевић, Душан Врбић, Данило Дашић, Игор Башић, Александар Цветић, Богдан Рмуш, Сергеј Стаменић, Драган Радосављевић, Младен Мирковић, Лука Чумић, Драгољуб Радоман, Жељко Жерађанин, Марко Станић, Алекса Стојковић, Лазар Раденовић, Павле Томић, Ћосовић, Жунић, Шапић, Спасојевић, Селенић и Лековић.

Да подсетимо, „Златибор“ је после 21 кола на 12. месту табеле са 25 бодова. Клубско руководство је на првој прозивци поставило циљ: пласман у плеј-оф, а први меч пролећног дела заказан је за 26. фебруар против Лознице.

Фудбалери Златибора почели су припреме за пролећни део Прве лиге Србије, као и сваке године на снежном терену. Чајетински тим са неколико промена ће од 1. фебруара бити на црногорском приморју.

Тренинзи на снегу нису никаква новост за фудбалере Златибора, који су се поново окупили 17. дана 2022. године, после готово месец и по дана паузе. Екипа је у првој фази припрема до 1. фебруара радила на стицању снаге и физичкој спремљености, а договорено је и неколико контролних утакмица. Чајетинци су први меч играли крајем јануара против „Такова“, док ће генералну пробу имати тек 19. фебруара против „Слоге“ из Бајине Баште, а у међувремену ће одиграти још утакмица током припрема у Будви.

„Циљ је пласман у првих осам, али и ако не дођемо до плеј офа, сваки нам је бод драгоцен да бисмо у плеј ауту били у што бољој стартној позицији – каже тренер Жарко Јовановић“

играчи се окупљају, биће и одлака и долака. И првенство ће бити јако тешко, знамо да је лига доста изједначена. Најважније је да смо ухватили прикључак, и смањили заостатак из првог дела првенства. Сада се налазимо на граници тог плеј офа, али биће јако тешко да уђемо, доста клубова је заинтересовано, сем ових који су се издвојили и кандидати су за Суперлигу. Циљ је да будемо у првих осам, и у априори практично обезбедимо опстанак, али и ако не дођемо до

појачања, а један од новајлија је лево крило Жељко Жерађанин, који долази из краљевачке „Слоге“, а прошао је школу „Црвене звезде“.

– Одлични су утисци, момци су ме сјајно прихватили, надам се да ће бити све боље како буде одмицало време. До сарадње је дошло тако што су људи из клуба гледали моју утакмицу против „Слободе“ када сам играо за „Слогу“. Нисам много размишљао када сам добио позив, јер мислим да је Златибор